

॥ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं क्रीं चण्डिकादेव्यै शापनाशानुग्रहं कुरु कुरु [illegible]



चं ॐ नमः चंडिकायनमः ॥ ॐ अस्य श्री चण्डिका सप्तसति प्रथम चरि

१ त्रस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्रि छन्दो महा कालि देवता नंदजा शक्तिः रक्तदं

तिका विजं अग्नितत्वं श्रीमहाकालि प्रीत्यर्थे जपे विनीयोगः ॥ मार्कण्डे श्री

उवाच ॥ सावर्णि सूर्यतनयो योमनुक थ्यतेष्टम ॥ निशामय तदुत्पत्ति १

विस्तरांगदतोमम ॥ महामाया नुभावेन यथामंम्व तराधिप ॥ सबभूव महाभा

सावर्णि तनयोरवे ॥ स्वारोचिषेन्तरे पूर्वं चैत्रवंशसमुद्भव ॥ सुरथोनाम राजाभू

त्समस्ते क्षितिमण्डले ॥ तस्यपाल यतसम्यक प्रजापुत्रा निवौरसान ॥ वभूवु

सत्रवो भूपा कोलाविध्वंसिनस्तदा ॥ तस्यतैर भवद्युद्धं मतिप्रवलडंडिनः

श्री ॥ न्यूनैरपि सतैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभिर्जित ॥ ५ ॥ तत स्वपुरमायातो निजदेशाधिपोभ
२ वत ॥ आक्रांतस्स महाभागास्तैस्तदा प्रवलारिभि ॥ ६ ॥ अमात्यैर्वलिभिर्दुष्टैर्दुर्व
लस्य दुरात्मभि ॥ कोषोवलंच्चापहृतं तत्रापि स्वपुरे तत ॥ ७ ॥ ततो मृगयाव्याजेन
हृत स्वाम्यः सभूपति ॥ एकाकि हयमारुह्य जगाम गहनं वनम ॥ ८ ॥ सत:

त्राश्रमम द्राक्षी द्विजवर्य्यस्य मेधस ॥ प्रशांत स्वापदाकीर्णं मुनिशिष्योप
शोभितं ॥ ९ ॥ तस्थौ कंचित्स कालंच मुनिनां तेन सत्कृत ॥ इतश्चेतश्च वि
चरं तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ १० ॥ सोचिंतयत्तदा तत्र ममत्वाकृष्टचेतन ॥ मत्पू
र्वैः पालितं पूर्वं मया हिनं पुरं हितत ॥ ११ ॥ मद्भृत्यैस्तैरसद्वृत्तै धर्मत पाल्यते

चं नवा नजानेस प्रधानोमे शुरोहस्तिसदामदः ॥ १२ ॥ ममवैरिवशंयातःकान्भो
२ गानुपलप्स्यते ॥ येममानुगतानित्यं प्रसाधनभोजनैः ॥ १३ ॥ अनुवृत्तिंध्रुवंत
द्य कुर्वन्त्यन्यमहीभृताम् ॥ असम्यग्व्ययशीलैस्तैः कुर्वद्भिःसततंव्ययम् १४ लि
॥ संचितःसोतिदुःखेन क्षयंकोशोगमिष्यति ॥ एतच्चान्यच्चसततंचिन्तयामास २

सपार्थिवः ॥ १५ ॥ तत्रविप्राश्रमाभ्यासेवैश्यमेकंददर्शसः ॥ सपृष्टस्तेनकस्त्वंभोहे
तुश्चागमनेत्रकः ॥ १६ ॥ सशोकइवकस्मात्त्वंदुर्मनाइवलक्ष्यसे ॥ इत्याकर्ण्यव
चस्तस्यभूपतेःप्रणयोदितम् ॥ १७ ॥ प्रत्युवाचसतंवैश्यः प्रश्रयावनतोनृपं ॥ वै
श्यउवाच ॥ समाधिर्नामवैश्योहमुत्पन्नोधनिनांकुले ॥ पुत्रदारैर्निरस्तश्च

॥ च ॥ धनलोद्याधुभि ॥ १८ ॥ विहिन स्वजनैर्दारै पुत्रैरादाय मेधनम । वनमभ्या
॥ ४ ॥ गतोदुखि निरस्तश्चाप्तवंधुभि ॥ १९ ॥ सोऽहनवेद्मीपुत्राणां कुशलाकुश
लात्मीकां प्रवृत्तिस्वजनानांच दाराणांचात्रसंस्थिता ॥ २० ॥ किंनुतेषांगृ दि
हेक्षेम मक्षेमं किंनुसांप्रतं । कथंते किंनुसद्वृत्ता दुर्वृत्ता किंनुमेसुता ॥ २१ ॥ रा ४

जोवाच ॥ ॥ यैर्निरस्तोभवांलुब्धै पुत्रदारादिभिर्धनै । तेषुकिंभवतस्नेहम
नुवंधातिमानसम ॥ २२ ॥ वैश्य उवाच ॥ एवमेतद्यथाप्राह भवानस्मद्गतं
वच । किंकरोमि नवंधाति ममनिष्ठुरतांमन ॥ २३ ॥ यैसंत्यज्य पितृस्नेहं धनं
लुब्धैर्निराकृत । पतिस्वजनहार्दंच हार्दितेष्वेवमेमन ॥ २४ ॥ किंमेतन्नाभी

॥ चं ॥ जानामि ज्ञानेमपि महामते यन्मे प्रवनं चित्तं विगुणेष्वपि वंधुषु ॥ २५ ॥
॥ ५ ॥ तेषां कृते मे निस्वासो दौर्म्मनस्यं च जायते करोमि किं यन्न मनस्तेष्वप्रीतिषु नि
ष्ठुरं ॥ २६ ॥ मार्कण्डेउवाच ॥ ॥ ततस्तौ सहितौ विप्र तं मुनिं समुपस्थितौ ॥ ए ॥
समाधिर्न्नाम वैश्योसौ स च पार्थिवसत्तम ॥ २७ ॥ कृत्वा तु तौ यथान्यायं यथा ॥ ५ ॥

र्हं तेन संविदं उपविष्टौ कथाकाश्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ २८ ॥ राजोवाच ॥
भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत दुरवाय यन्मे मनसस्वचित्तायत
तांम्विना ॥ २९ ॥ ममत्वं गतराज्यस्य राज्याङ्गेष्वखिलेष्वपि जानतोपि य

॥ वं ॥ थाऽत्रस्य किं मेतन्मुक्तिमन्मतं ॥ २० ॥ अयं च निक्षितां तु स्त्रैर्दोर्हैर्हृन्नैस्तथोक्ति त

॥ ६ ॥ ॥ स्यजनेन वसंत्यक्तस्तेषुहार्दिनथा·प्यनि ॥ २१ ॥ यवमेवनथाहंचवाव ॥ लि

यत्नंनकुर्विन्तौ दृष्टदोषेपिविषयेममत्वाकृष्टमानसो ॥ २२ ॥ तत्किमेतन्म ॥ ६

हाभागयन्मोहोज्ञानिनोऽपि ममास्यच भवन्नैवं विवेकांधस्यमूढता ॥ २३

॥ ऋषिरुवाच ॥ ज्ञानमस्तिसमस्तस्य जंतोर्विषयेगोचरे विषयश्च मह

भागयातिश्चैव पृथक्पृथक् ॥ २४ ॥ दिवांधाःप्राणिनकेचीत्रात्रावधु:

च ॥ स्तथापरे केचिद्दिवान्धास्तथा रात्रौ प्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ॥ २५ ॥ ज्ञानिनो मनु-
८ ॥ जाः सत्यं किन्तु ते न हि केवलं यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशुपक्षिमृगादयः ॥ २६
ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्तेषां मृगपक्षिणां मनुष्याणां च यत्तेषां तुल्यमन्य ॥ श्रिः
८

तथोभयोः ॥ २७ ॥ ज्ञानेऽपि सति पश्यैतान् पतङ्गाञ्छावचञ्चुषु कणमोक्षादृतां
न्मोहात्पीड्यमानानपि क्षुधा ॥ २८ ॥ मानुषा मनुजव्याघ्र साभिलाषाः सुतं
प्रति लोभात्प्रत्युपकाराय नन्वेतैः किं न पश्यसि ॥ २९ ॥ तथापि ममताव

॥ चं ॥ र्त्ते मोहगर्त्ते निपातिते महामाया प्रभावेन संसारस्थितिकारिणा ॥ ४०
॥ १ ॥ तंन्नात्र विस्मयो कार्यो योगनिद्रा जगन्पतेः महामाया हरेश्चैषां तया सि
संमोह्यते जगत् ॥ ४१ ॥ ज्ञानिनामपि चेतांसि देवि भगवती हि सा बला ८

दाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति ॥ ४२ ॥ तया विसृज्यते विश्वं जगदेश्च
चराचरं सैषा प्रसंन्ना वरदा नृणां भवति मुक्तये ॥ ४३ ॥ सा विद्या परमा
मुक्ते र्हेतु भूता सनातनि संसारबंधहेतुश्च सैव सर्वेश्वरेश्वरि ॥ ४४ ॥

॥ चं ॥ राजोवाच ॥ भगवन्का हि सा देवि महामायेति यां भवान् ब्रवीति कथमु
॥ ९ ॥ त्पन्ना सा कर्मास्याश्च किं द्विजः ॥ ४५ ॥ यत्प्रभावा च सा देवि यत्स्वरूपा यदुद्भवा
तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो ब्रह्मविदांवरः ॥ ४६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ नित्यैव हि
९

सा जगन्मूर्त्तिस्तया सर्वमिदं ततं तथापि तत्समुत्पत्तिर्बहुधा श्रूयतां मम ॥ ४७
देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवति सा यदा उत्पन्नेति तदा लोके सा नित्याप्यभि
धीयते ॥ ४८ ॥ योगनिद्रां यदा विष्णुर्ज्जगत्येकार्णवीकृते आस्तीर्य शेषमभ

चं जत्कल्पांते भगवान्प्रभु ॥ ४९ ॥ तदा द्वावसुरौ घोरौ विख्यातौ मधुकैटभौ ॥ वि
१० ष्णुकर्णमलोद्भूतौ हंतुं ब्रह्माणमुद्यतौ ॥ ५० ॥ स नाभिकमले विष्णु· स्थितो ब्रः
ह्मा प्रजापतिं ॥ दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रसुप्तंच जनार्द्दनं ॥ ५१ ॥ तुष्टाव योगनि श्रि
१०

द्रां तामेकाग्रहृदयस्थितं ॥ विबोधनार्थाय हरेर्हरिनेत्रकृतालयम् ॥ ५२ ॥ ब्रह्मो
वाच ॥ विश्वेश्वरिं जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणीं ॥ मोमि निद्रा भगवतिं विः
ष्णोरतुलं तेजसम् ॥ ५३ ॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कार स्वरात्मिका ॥ स्वधा त्व

चं ॥ मक्षरे नित्ये त्रिधा मात्रात्मिका स्थिता ॥ ५४ ॥ अर्द्धमात्रा स्थिता नित्या या

॥ ११ ॥ नुचार्या विशेषत । त्वमेव संध्या सावित्री त्वं देवी जननि परा ॥ ५५ ॥ त्वं ॥ श्रि

यैव धार्य्यते विश्वं त्वयै तत्सृज्यते जगत । त्वयै तत्पाल्यते देवि त्वमत्स्यं ॥ ११

न्ते च सर्वदा ॥ ५६ ॥ विसृष्टौ सृष्टिरूपा त्वं स्थितिरूपा च पालने । तथा संह

तिरूपान्ते जगतोस्य जगन्मये ॥ ५७ ॥ महाविद्या महामाया महामेधा मह

स्मृति । महामोहा च भगवति महादेवी महासुरि ॥ ५८ ॥ प्रकृतिस्त्वं

॥ चं ॥ त्वं सर्वस्य गुणत्रयविभाविनि । कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्च दारु-
॥ १२ ॥ णा ॥ ५९ ॥ त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्वं ह्रीस्त्वं बुद्धिर्बोधलक्षणा । लज्जा पुष्टिस्तथा ॥ श्री ॥
तुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च ॥ खड्गिनी शूलिनी घोरा गदिनी चक्रिणी तथा ॥ १२ ॥

शंखिनी चापिनी बाणभुशुंडीपरिघायुधा ॥ ६१ ॥ सौम्या सौम्यतराशे-
षसौम्येभ्यस्त्वतिसुन्दरि । परापराणां परमा त्वमेव परमेश्वरि ॥ ६२ ॥ य-
च्च किंचित्क्वचिद्वस्तु सदसद्वाखिलात्मिके । तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा

॥ चं ॥
॥ १३ ॥

त्वं किं स्तूयसे तदा ॥ ६३ ॥ यया त्वया जगत्स्रष्टा जगत्पात्यत्ति यो जगत्
सोपि निद्रावशं नीतः कस्त्वां स्तोतुमिहेश्वरः ॥ ६४ ॥ विष्णुः शरीरग्रहणमह
मिसानयवच कारितास्ते यतोतस्त्वां कस्त्वं स्तोतुं शक्तिमान्भवेत् ॥ ६५ ॥ सा

॥ श्री ॥
॥ १३ ॥

त्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देवि संस्तुता ॥ मोहयैतौ दुराधर्षावसुरौ मधुकै
टभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतो लघु ॥ बोधश्च क्रियतामस्य
हन्तुमेतौ महासुरौ ॥ ६७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवं स्तुता तदा देवी तामसी

॥ चं ॥ त्रवेधसा । विष्णोप्रबोधनार्थाय निहन्तुं मधुकैटभौ ॥ ६८ ॥ नेत्रास्यनासि
॥ १५ ॥ काबाहुहृदयेभ्यस्तथोरस । निर्गम्य दर्शने तस्थौ ब्रह्मणो व्यक्तजन्मनः ॥ हरि
॥ ६९ ॥ उत्तस्थौ च जगन्नाथंस्तया मुक्तो जनार्दनं । एकार्णवे हि शयना ॥ १४ ॥

त्ततसद्ददृशे च तौ ॥ ७० ॥ मधुकैटभौ दुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ । क्रोध
रक्तेक्षणावत्तुं ब्रह्माणं जनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥ समुत्थाय ततस्ताभ्यां युयु
धे भगवान्हरि । पंचवर्षसहस्राणि वाहुप्रहरणो विभु ॥ ७२ ॥ तावप्य

चं ॥ न्तिवलोन्मत्तौमहामायाविमोहितौ ॥ उक्तवंन्तौवरोस्मत्तो व्रियतामिति के
१५ ॥ शवं ॥ ७३ ॥ भगवानुवाच ॥ भवेतामद्यमेतुष्टौममवध्यावुभावपि ॥ किं ॥ श्री
मन्येनवरेणात्रयतावद्धिवृतंमया ॥ ७४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ वंचिताभ्यामिति ॥ १५

तदासर्वमापोमयंजगत ॥ विलोक्यताभ्यांगदितो भगवान्कमलेक्षणः ॥ ७५
प्रीतौस्मस्तवयुद्धेनश्लाघ्यस्त्वंमृत्युरावयो ॥ आवांजहिनयत्रोर्वीसलिले
नपरिप्लुता ॥ ७६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ तथेत्युक्त्वा भगवताशंखचक्रगदाभृ

चं
१६

ता कृत्वा चक्रेण वै छिंन जघने शिरसी तयो ॥ ७७ ॥ एवमेषा समुत्पन्ना ब्र
ह्मणा संस्तुता स्वयम् प्रभावमस्या देव्यास्तु भूयश्शृणु वदामि ते ॥ ७८ ॥
इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देविमहात्म्ये मधुकैटभवधः ॥ १ ॥

श्री
१६

ॐ ह्रीं ॐ फट् स्वाहा ॥ १०८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ देवासुरमभूद्युद्धं पूर्णम
ब्दशतं पुरा महिखेसुराणामधिपे देवानांच पुरंन्दरे ॥ १ ॥ तत्रासुरैर्महावीर्यै
र्देवसैन्यं पराजितं ॥ जित्वाच सकलान्देवानिन्द्रोभून्महिखासुर ॥ २ ॥ ततः

॥ चं ॥ राजिता देवा पद्मयोनिं प्रजापतिं ॥ पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेशगरुडध्वजौ ॥ ३ ॥
॥ १७ ॥ यथावृत्तं तयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितं ॥ त्रिदशाः कथयामासु देवाभिभवविस्तरं
॥ ४ ॥ सूर्येन्द्राग्न्यनिलेन्दूनां यमस्य वरुणस्य च ॥ अन्येषां चाधिकारान्स स्वय ॥ १७ ॥

मेवाधितिष्ठति ॥ ५ ॥ स्वर्गान्निराकृताः सर्वे तेन देवगणा भुवि ॥ विचरन्ति य
था मर्त्या महिषेण दुरात्मना ॥ ६ ॥ एतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितं ॥ शर
णं वः प्रपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिन्त्यतां ॥ ७ ॥ इत्थं निशम्य देवानां वचांसि म

॥ चं ॥ ध्रुमुदरं ॥ चकार कोपं सुमहत् भ्रुकुटिकुटिलाननः ॥ ८ ॥ ततोऽतिकोपपूर्णस्य

॥ १८ ॥ चक्रिणो वदनान्ततः ॥ निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शंकरस्य च ॥ ९ ॥ अन्ये-

षां चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः ॥ निर्गतं सुमहत्तेजस्तच्चैक्यं समगच्छ ॥ श्री ॥

॥ १८ ॥

त ॥ १० ॥ अतीव तेजसः कूटं ज्वलन्तमिव पर्वतं ॥ ददृशुस्ते सुरास्तत्र ज्वालाव्या-

प्तदिगन्तरं ॥ ११ ॥ अतुलं तत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरजं ॥ एकस्थं तदभून्नारि

व्याप्तलोकत्रयं त्विषा ॥ १२ ॥ यदभूच्छांभवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखं ॥

॥ चं ॥ याम्येन चाभवन्केशा बाहवो विष्णुतेजसा ॥ १३ ॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मं म
॥ १९ ॥ ध्यं चैन्द्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च जंघोरू नितम्बस्तेजसा भुव ॥ १४ ॥ ब्र
ह्मणस्तेजसा पादौ तदंगुल्योर्कतेजसा ॥ वसूनां च करांगुल्यः कौवेरेण च ॥ श्री ॥
॥ १९ ॥

नासिका ॥ १५ ॥ तस्यास्तु दन्ताः सम्भूताः प्राजापत्येन तेजसा ॥ नयनत्रितयं ज
ज्ञे तथा पावकतेजसा ॥ १६ ॥ भ्रुवौ च सन्ध्ययोस्तेजः श्रवणावनिलस्य
च ॥ अन्येषां चैव देवानां सम्भवस्तेजसां शिवा ॥ १७ ॥ ततः समस्तदेवानां ते

॥ श्री ॥ जोराशिसमुद्भवां ॥ तां विलोक्य मुदं प्रापु रमरा महिषार्दिता ॥ १८ ॥ ततो देव
॥ २० ॥ ददुस्तस्यै स्वानि स्वान्यायुधानि च ॥ शूलं शूलाद्विनिःकृष्य ददौ तस्यै पिनाक
धृक ॥ १९ ॥ चक्रंच दत्तवां कृष्णः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥ शंखंच वरुणः शक्तिं द ॥ श्री ॥ २० ॥
मु

दौ तस्यै हुताशनः ॥ २० ॥ मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णे तथेषुधी ॥ वज्रमिन्द्रः स
मुत्पाद्य कुलिशादमराधिप ॥ २१ ॥ ददौ तस्यै सहस्राक्षो घंटामैरावताद्गजा
त् ॥ कालदण्डाद्यमो दण्डं पाशं चाम्बुपतिर्ददौ ॥ २२ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमा

॥ वं ॥

॥ २१ ॥

लादर्दौ ब्रह्मलोकमण्डलं ✕ समस्तरोमकूपेषु निजरश्मिन्दिवाकर ॥ २३ ॥
कालश्चन्द्रनामान खड्गं नमस्ते चर्म्मं च निर्म्मलं ✕ शिरोहश्यामलं हारं मञ्ज
रेञ्च तथाम्बरे ॥ २४ ॥ चूडामणि तथा दिव्यं कुण्डले कटकानि च ✕ कार्ड्ड

॥ श्री ॥

॥ २१ ॥

बंन्द्रा तथा श्रेष्ठं केयूरा सर्व्वबाहुषु ॥ २५ ॥ नूपुरैर्विमलैर्नद्धै वैयक
मगुनमं ✕ कांगुलियकरत्नानि समस्ताङ्गुलिषु च ॥ २६ ॥ विश्वकर्म्मा
दर्दौ नमस्ते परश्वं चाति निर्म्मलं ✕ अस्त्राण्येते [illegible] ह्यानि तथाभेद्यं च दंष्ट्र

चं २२ नं ॥ २७ ॥ कल्हारपंकजान्मालाश्च शिरस्युरसि चापरान ✗ अददज्जलधिस्त
स्यै पंकजंचातिशोभना ॥ २८ ॥ हिमवान्वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ✗ द
दाव भूषणं सुरया पानपात्रं धनाधिप ॥ २९ ॥ शेषश्च सर्वनागेशो महामणिवि श्री २२

भूषितं ✗ नागहारं ददौ तस्यै धत्ते यः पृथिवीमिमां ॥ ३० ॥ अन्यैरपि सुरैर्देवी भू
षणैरायुधैस्तथा ✗ समानिता ननादोच्चैः साट्टहासं मुहुर्मुहुः ॥ ३१ ॥ तस्याना
देन घोरेण कृत्स्नमापूरितं नभ ✗ अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत

सि २

॥ चं ॥ ॥ ३२ ॥ चुक्षुभुसकलालोका समुद्राश्च चकंपिरे चचाल वसुधा चेलु स
॥ २२ ॥ कालश्च महीधरा ॥ ३३ ॥ जयेति देवाश्च मुदा तामूचु सिंहवाहिनीं तुष्टु ॥ श्री ॥
र्मुनयश्चैनां भक्तिनम्रात्ममूर्त्तय ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा समस्तं संक्षुब्धं त्रैलोक्यममर ॥ २२ ॥

रारयः सन्नद्धाखिलसैन्यास्ते समुत्तस्थुरुदायुधा ॥ ३५ ॥ आः किमेतदिति
क्रोधादाभाष्यमहिषासुरः अभ्यधावत तं शब्दमशेषैरसुरैर्वृत ॥ ३६ ॥ स
ददर्श ततो देवी व्याप्तलोकत्रयां त्विषा पादाक्रान्त्या नतभुवं किरीटोल्लि

॥ च ॥
॥ २४ ॥

रिखितांवरं ॥३७॥ क्षोभिताशेषपातालं धनुर्ज्यातिस्वनेन तं दिशो भू
जसहस्रेण समन्ताद्व्यापसंस्थितं ॥३८॥ ततः प्रववृते युद्धं तया देव्या सुर ॥ श्रि ॥
द्विषां शस्त्रास्त्रैर्वहुधा मुक्तैरादीपितदिगन्तरं ॥३९॥ महिषासुरसे ॥ २४ ॥

नानिश्चिक्षुराख्यो महासुर युयुद्धे श्चामरश्चान्यै श्चतुरंगबलान्वितं ॥४०
रथानामयुतैः षड्भिरुदग्राख्यो महासुर अयुध्यतायुतानांच सहस्रेण
महाहनु ॥४१॥ पंचाशद्भिश्च नियुतै रसिलोमा महासुर अयुतानां श

चं ॥ भैः षड्भिर्वाष्कलो युयुधे रणे ॥ ४२ ॥ गजवाजि सहस्रौघै रणेकै रुद्रदर्शनैः
२५ ॥ उग्रास्यउग्रवीर्यश्च त्रिनेत्रश्च महावल ॥ ४३ ॥ करालश्च तथा ताम्रो एवधंका
रा महासुर ॥ वृता रथानां कोट्याश्च युध्यतस्मिन्न युद्धेस्य ॥ ४४ ॥ वृत· कालो रथा ॥ श्री २५

५२

नां च शेषपञ्चाशतायुतैः ॥ युयुधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः ॥ ४५ ॥ अन्ये च
तत्रयुतशो रथनाग हयै र्वृता ॥ युयुधु संयुगे देव्या सह तत्र महासुरा ॥ ४६ ॥
कोटि कोटि सहस्रस्तु रथानां दन्तिनां तथा ॥ हयानांञ्च वृतो युद्धे तत्राभून्महिषा

॥ चं ॥ सुर ॥ ४७ ॥ तोमलैर्भिन्दिपालैश्च शक्तिभिर्मुसलैस्तथा युयुधुसंयुगे देव्या
॥ २६ ॥ खड्गै·परसुपट्टिसै ॥ ४८ ॥ केचिच्चचिक्षुपुशक्ति केचित्पाशांस्तथापरे दे ॥ श्री
वीखड्गप्रहारैस्तु तेतां हंतुं प्रचक्रमु ॥ ४९ ॥ सापि देवी ततस्तानि शस्त्राण्यस्त्रा ॥ २६

णिचण्डिकां लिलयैव प्रचिच्छेदं निजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ ५० ॥ अनायस्ता
नना देवी स्तूयमाना सुरर्षिभिः मुमोचासुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरी ॥
॥ ५१ ॥ सोपि क्रुद्धाधुतशटो देव्यावाहनकेशरि चचारासुरसैन्येषु वनेष्वि

॥ चं ॥
॥ ७ ॥

वक्रमाद्यतं ॥ ५२ ॥ निश्वासांन्मुमुचयांश्च युध्यमानारणेम्बिकां तएवसंद्ये
संभूतागणाश्शतसहस्रस ॥ ५३ ॥ युयुधुस्तेपरशुभिः भिंदिपालासिपट्टिसै
र्नाशयन्तोसुरगणान्· देविशक्त्युपवृंहिता ॥ ५४ ॥ अवादयन्तपठहान्·ग

॥ श्री ॥
॥ ७ ॥

णा· शंखांस्तथापरे मृदंगाश्चतथैवांन्ये· तस्मिन्युद्धमहोत्सवे ॥ ५५ ॥ ततो
देवीत्रिशूलेन· गदयाशक्तिवृष्टिभि खड्गादिभिश्चशतशो· निजघान
महासुरान् ॥ ५६ ॥ पातयामासचैवान्यान्· घण्टास्वनविमोहितान् असु

चं २९

रान्भुवि पाशेन · बबन्ध चान्यानकर्षयत् ॥ ५७ ॥ केचिद्विधा कृता तीक्ष्णैः · खड्ग
पातैस्तथा परे विपोथिता निपातेन · गदया भुवि शेरते ॥ ५८ ॥ वेमुश्च केचिद्रुधि
रं · मुशलेन भृशं हता केचिन्निपातिता भूमौ · भिन्नाः शूलेन वक्षसि ॥ ५९ ॥ नि

श्री २८

रन्तराः शरौघेन · कृताः केचिद्रणाजिरे शल्यानुकारिणः · प्राणान्मुमुचुस्त्रिदशा
र्दनाः ॥ ६० ॥ केषाञ्चिद्बाहवश्छिन्नाः · छिन्नग्रीवास्तथा परे शिरांसि पेतुरन्येषां
मन्ये मध्ये विदारिताः ॥ ६१ ॥ विच्छिन्नजङ्घास्त्वपरे · पेतुरुर्व्यां महासुराः एक

॥ चं ॥
॥ ५९ ॥

वाद्धक्षिप्य रणा· केचिद्दग्धाद्दिधाकृता ॥ ६२ ॥ छिन्नोपि स्थाणुशिरसि· पतितापुन
रुत्थिता ॥ कमन्धायुयुधुर्देवा· गृहीत्वपरमायुधा ॥ ६३ ॥ ततस्तुष्ठाफरेतत्रं· युद्धेतु
मुलया श्रिता ॥ कमन्धाश्छिन्नशिरस· खड्गशक्त्यृष्टिपाणय ॥ ६४ ॥ तिष्टतिष्टेति

॥ श्री ॥
॥ २९ ॥

भाषंतो· देवानन्ये महासुरा ॥ तिष्ठतिष्ठेति चैवोक्ता· देवायुयुधिरे मृधे ॥ ६५ ॥ प
तितै रथनागाश्वैः रसुरैश्च वसुंधरा ॥ अगम्यासा भवंत्तत्रं· यत्राभून्स महारणं ॥ ६६
शोनितौघा महानद्य· सद्यस्तत्र विसुसुवु ॥ मध्ये चासुरसैन्यस्य· वारणासुरवाजि

॥ च ॥ मां ॥ ८६ ॥ क्षोणेनेन महाशैलं · ससुराणां तथाम्बिकां ॥ नियक्षयं यथा वह्नि · समा
॥ ३० ॥ दाह्न महसञ्चयं ॥ ८७ ॥ स च सिंहो महानाद · मुक्तंज धुतकेशर ॥ शरीरेभ्यो मरादि
नां · ससुतिवविचिन्वति ॥ ८९ ॥ देव्यागणैश्च तस्तत्रं · कृतं युद्धं तथासुरै ॥ यथैषां श्री ३०

तुष्टुवुर्देवा · पुष्पवृष्टिमुचो दिवि ॥ ९० ॥ : ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके
मन्वन्तरे देविमाहात्म्ये महिषासुरसैन्यवधः ॥ २ ॥ : ॥ ॐ ह्रीं ह्रूं · हूं हं · हं हूं हूं
फट् स्वाहा : ॥ १०८ ॥ : ऋषिरुवाच : ॥ निहन्यमानं तत्सैन्यमवलोक्य म

चं हासुर ॥ सेनानीश्चिक्षुरकोपा· ययौ योद्धुमथाम्बिकां ॥ १ ॥ स देवी शरवर्षे
२१ ण· ववर्ष समरे सुर ॥ यथा मेरुगिरे शृंगं· तोयवर्षेण तोयद ॥ २ ॥ तस्य छित्वा श्री
ततो देवि· लीलयैव शरोत्करान् ॥ जघान तुरंगान्बाणै यन्तारं चैव वाजी २१

नां ॥ ३ ॥ चिछेद च धनु सद्यो ध्वजं चातिसमुछ्रितं ॥ विव्याध चैव गात्रेषु छिं
न्नधंन्वानमाशुगै ॥ ४ ॥ स छिंन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथि ॥ अभ्यधाव
ततो देविं खड्गचर्म्मधरोसुर ॥ ५ ॥ सिंहमाहत्य खड्गेन तिक्ष्ण धारेण मूर्द्धनि ॥

॥ दे ॥
॥ ३२ ॥

आजघाम भुजंमध्ये देविमप्य निर्दयावान् ॥ ६ ॥ नम्या खड्गो भुजं प्राप्य पफाल
नृपनन्दन ॥ ततो जग्राह शूलं स क्रोधात् रक्तलोचन ॥ ७ ॥ चिच्छेद च ततस्तत्तु
भद्रकाल्या महासुर ॥ जाज्वल्यमानं तेजोभि रविबिम्बमिवाम्बरात् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा

॥ श्री ॥
॥ ३२ ॥

तदापतत् शूलं देवी शूलममुञ्चत ॥ तच्छूलं शतधा तेन नीतं स च महासुर ॥ ९ ॥ ते
नासुरेन्द्रनिर्भिन्नो निपपात महीतले ॥ हते तस्मिन्महावीर्ये महिषस्य चमूपतौ
॥ १० ॥ आजगाम गजारूढश्चामरस्त्रिदशार्दन ॥ सोपि शक्तिं मुमोचाथ देव्या

दे ॥ स्तामम्बिकाङ्कृतं ॥ ११ ॥ हुँकाराभिहतां भूमौ·पातयामासनिप्रभां ॥ भग्नांशक्तिंनि

३३ ॥ पतितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितं ॥ १२ ॥ चिक्षेपचामरः शूलं·बाणैस्तदपिसाछिनत ॥ श्री

॥ शूलंचविफलं दृष्ट्वा धनुरादाय दानव ॥ १३ ॥ द्विदिनवाहनां बाणै साक्षिन ॥ ३३

केसनोऽब्रवं ततसिंहसमुत्पत्य गजकुम्भान्तरेस्थितं ॥ १४ ॥ बाहुयुद्धेनयुयुधेते

नोच्चैस्त्रिदसारिणा ॥ युध्यमानौ ततस्तौ तु तस्मान्खान्माहिंगतौ ॥ १५ ॥ युयुधाते

तिसंलब्धौ·प्रहारै रतिदारुणै ॥ ततोवेगात्खमुत्पत्य·निपत्यच मृगारिणा ॥ १६

॥ चं ॥
॥ २५ ॥

करग्रहोऽग्निश्चामरश्च पृथक्कृतं । उदग्रश्चरणे देव्या शिलावृक्षादिभिर्हतः
॥ १७ ॥ नन्दमुष्टितलैश्चैव करालश्च निपातितं । देवि क्रुद्धा गदापातैश्चूर्णयामा
स चोद्धतं ॥ १८ ॥ वाष्कलं भिन्दिपालेन वाणै ताम्रं तथान्धकं । उग्रास्यमुग्रवी

॥ श्री ॥
॥ २५ ॥

र्य्यं च तथैव च महाहनुं ॥ १९ ॥ त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन जघान परमेश्वरि । विड
लस्यासिना कायात्पातयामास वै सिरं ॥ २० ॥ दुर्द्धरं दुर्मुखं चोभौ शरैर्निन्ये
यमक्षयं । कालं च कालदण्डेन कालरात्रिरपातयत् ॥ २१ ॥ क्रासिं वै वासि

॥ चं ॥ लोमान्तं मथितन्मारणोत्सवे ॥ एवं संक्षियमाणेन्तु स्वसैन्ये महिषासुर ॥ २२ ॥ माहि

॥ ३५ ॥ षेनस्वरूपेन त्रासयामासतान्गणान् ॥ कांश्चित्तुण्डप्रहारेण खुरक्षेपस्तथापरान्

॥ २३ ॥ लांगुलिताडितांश्चान्यान् शृंगाभ्यांच विडारितान् ॥ रसना विदुतेनास्या तुर ॥ श्री ॥ ३५ ॥

सान्यान्नताड्यत ॥ २४ ॥ वेगेन कांश्चिदपरान् नादेन भ्रमणेन च ॥ निःश्वासपवनेना

न्या न्यात्पयामास भूतले ॥ २५ ॥ निपात्य प्रमथानीकमभ्यधावत्तसासुर ॥ सिंहं हन्तुं महा

देव्याः कोपं चक्रे ततोंबिका ॥ २६ ॥ सोपि कोपान्महावीर्यः खुरक्षुण्णमहीतले ॥ शृंगा

चं ॥ भ्यांपर्वतांतुङ्गांस्·चिक्षेपचननादच ॥ २७ ॥ वेगभ्रमणविक्षुण्णा महितस्यव्यशीर्य
॥ ३६ ॥ त ॥ लांगूलेनाहतश्चाब्धीप्लावयामाससर्वतः ॥ २८ ॥ धुतशृंगविभिन्नाश्च खंडखंडं
ययुर्घनाः ॥ श्वासानिलास्ताः शतशो·निपेतुर्न्नभसोचलाः ॥ २९ ॥ इतिक्रोधसमा ॥ श्री ॥
॥ ३६ ॥

ध्मातमापतंतंमाहासुरं ॥ दृष्ट्वासाचंडिकाकोपं·तद्वधायतदाकरोत् ॥ ३० ॥ साक्षिप्त्
त्वातस्यवैपाशं·तंबबंधमाहासुरं ॥ तत्याजमाहिषंरूपं·सोपिबद्धोमहामृधे ॥ ३१ ॥
ततः·सिंहोभवत्सद्योयावंत्तस्यांबिकाशिर ॥ छिनत्तितावत्पुरुषःखड्गपाणिरदृश्य

चं ३

त ॥ ३२ ॥ ततएवाशुपुरुषं· देवीचिच्छेदसायकैः ॥ तंखड्गचर्म्मणासार्द्धं ततः सोभून्म
हागजः ॥ ३३ ॥ करेणचमहासिंहं· तंचकर्षजगर्ज्जच ॥ कर्षतस्तुकरंदेवीखड्गेन
निरकृन्तत ॥ ३४ ॥ ततोमहासुरोभूयो· माहिषंवपुरास्थितः ॥ तथैवक्षोभयामासत्रै

श्री ३

लोक्यंसचराचरं ॥ ३५ ॥ ततः क्रुद्धाजगन्माता चण्डिकापानमुत्तमं ॥ पपौपुनः पुनश्चै
व· जहासारुणलोचना ॥ ३६ ॥ ननर्द्दचासुरः· सोपिबलवीर्य्यमदोद्धतः ॥ विषाणाभ्यां
चचिक्षेपं चण्डिकांप्रतिभूधरान् ॥ ३७ ॥ साचतान्प्रहितांस्तेन चूर्णयंतिशरोत्क

वं रै उवाच तं मदोद्धूतं मुखरागाकुलाक्षरं ॥ ३८ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ गर्ज गर्ज
३८ क्षणं मूढ मधु यावत्पिबाम्यहं ॥ मया त्वयि हतेत्रैव· गर्जिष्यंत्याशु देवता ॥ ३९ ॥
ऋषिरुवाच ॥ एवमुक्त्वा समुत्पत्य सारूढा तं महासुरं ॥ पादेनाक्रम्य कण्ठे च दु
३८

शूलेनैनमताडयत् ॥ ४० ॥ ततः सोपि पदाक्रांतस्तया निजमुखात्ततः ॥ अर्द्धनि·ष्क्रांत
एवासि देव्या वीर्येण संवृतः ॥ ४१ ॥ अर्द्धनि·ष्क्रांत एवासौ· युद्ध्यमानो महासुरः ॥
तया महासिना देव्या शिरश्छित्वा निपातितः ॥ ४२ ॥ विलिखन्नेव शृंगाभ्यां देवाश्च

चं
२९

रणपंकजे ॥ निश्शुम्भकाममहाविर्य्यः खड्गचर्म्मधरोसुर ॥ ४३ ॥ एवं समाहिषो नाम
ससैन्यः ससुहृद्गण ॥ त्रैलोक्यस्योमन्दाध्वनैः र्म्महिषे विनिपातिते ॥ ४४ ॥ जय
त्युक्तं तदा सर्वैः सदेवासुरमानुषै ॥ ४५ ॥ ततो हाहाकृतं सर्वं दैत्यसैन्यं नना

श्री
२९

शतत ॥ प्रहर्षञ्चं परंजग्मुः सकला देवतागणा ॥ ४६ ॥ तुष्टुवुस्तां सुरां देवि. सहदि
व्यैर्म्महर्षिभि ॥ जगुर्गन्धर्वपतयो ननृतुश्चाप्सरोगणा ॥ ४७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपु
राणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवि माहात्म्ये महिषासुरवधः ॥ ३ ॥ ॐ क्रौं क्रिं

चं
४०

ॐ फट् स्वाहा ॥ १०८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॐ नमः सुरगणा सर्वे देवा इन्द्रपुरो
गमा स्तुतिमारेभिरे कर्तुं निहते महिषासुरे १ ॥ शक्रादय सुरगणा निहतेति
वीर्य्ये तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिबले च देव्या ॥ तां तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा

श्री
४०

न २

वाग्भी प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहा ॥ २ ॥ देवाऊचु ॥ देव्या यया ततमिदं जगदा
त्मसक्त्या निःशेषदेवगण शक्तिसमूहमूर्त्या ॥ तामम्बिकामखिलदेवमहर्षि
पूज्यां भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥ यस्याः प्रभावमतुलं भगवा

चं ॥ तंन्तो ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुं मलं बलंच ॥ साचण्डिकाखिलजगत्परि पालनाय
४१ ॥ नाशाय चाशुभ भयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥ याश्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मि
पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धि ॥ श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा·तान्त्वांम ॥ श्री ॥
८ ॥ ४१ ॥

नाःस्म परिपालय देवीविश्वं ॥ ५ ॥ किंवर्णयाम तवरूपमचिंन्तमेतत् किंचातिवीर्य्य
मसुरक्षयकारिभूरि ॥ किंचाहवेषु चरितानि तवाद्भुतानि·सर्वेषु देव्यसुरदेवगणा
दिकेषु ॥ ६ ॥ हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषैर्न्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा

॥ चं ॥ ॥ सर्व्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूतमव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाद्या ॥ ७
॥ ४२ ॥ यस्याः समस्तसुरता समुदीरणेन तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मखेषु देवी ॥ स्वाहासि
वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतुरुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥ या मुक्तिहे ॥ श्री ॥
॥ ४२ ॥

तुरविचिन्त्यमहाव्रता च अभ्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्वसारैः ॥ मोक्षार्थिभि
र्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैर्विद्यासि सा भगवति परमा हि देवि ॥ ९ ॥ शब्दात्मिका
सुविमलर्ग्यजुषां निधानं मुद्गीथरम्यपदपाठवतां च साम्नां ॥ देवी त्रयी भगव

॥ चं ॥ नीभवभावनाय वार्त्ता च सर्वजगतां परमार्त्तिहन्त्रि ॥ १० ॥ मेधासि देवी विदिताखि
॥ ४३ ॥ लशास्त्रसारा दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसंगा ॥ श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधि
वासा गौरि त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥ ईषत्सहासममलं परिपूर्ण ॥ दि ॥
॥ ४३ ॥

चन्द्रबिम्बानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तं ॥ अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि
वक्त्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भ्रुकुटिकरालमु
द्यच्छशांकसदृशच्छवि यन्न सद्यः ॥ प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीव चित्रं कैर्जी:

॥ चं ॥
॥ ४८ ॥

व्यात्तेहि कुपितान्तकदर्शनेन ॥ १३ ॥ देवि प्रसीद परमा भवति भवाय । सद्यो विनाशय
सि कोपवति कुलानि ॥ विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेतन्नीतं बलं सुविपुलं महिषासुर
स्य ॥ १४ ॥ ते संमता जनपदेषु धनानि तेषां । तेषां यशांसि न च सीदति धर्म्मवर्गः ॥ धन्या

॥ श्री ॥
॥ ४८ ॥

स्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा । येषां सदाभ्युदयदा भवति प्रसंन्ना ॥ १५ ॥ धर्म्याणि दे
वि सकलानि सदैव कर्म्माण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥ स्वर्गं प्रयांति च ततो भव
ति प्रसादाल्लोकत्रयेपि फलदा ननु देवि तेन ॥ १६ ॥ दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तो

॥ चं ॥ स्वस्थैः स्मृता मतिमतिव शुभां ददासि ॥ दारिद्रदुःखभयहारिणि कांत्वदन्या सर्व्वोपकार
॥ ४५ ॥ करणाय सदार्द्रचित्ता ॥ ७ ॥ यभिर्हतैर्ज्जगदुपैति सुखं तथैते कुर्व्वन्तु नाम नरकाय चि
राय पापं ॥ संग्राममृत्युमधिगंम्य दिवं प्रयांतु मत्वेति नूनमहितान्विनिहंसि देवि ॥ १८ ॥ ॥ श्री ॥
॥ ४५ ॥

दृष्ट्वैव किं न भवति प्रकरोति भस्म सर्व्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रं ॥ लोकान्प्रयान्तु रि
पवोपि हि शस्त्रपूता इत्थं मतिर्भवति तेष्वहितेषु साध्वि ॥ १९ ॥ खड्गप्रभानिकरविस्फुरणै
स्तथोग्रैः शूलाग्रकान्तिनिवहेन दृशोसुराणां ॥ यन्नागता विलयमंशुमदिन्दुखण्ड योग्या

॥ चं ॥ ननंतवविलोकयतांत्तदेतत् ॥ २० ॥ दुर्वृत्तवृत्तशमनंतवदेविशीलंरूपंतथैवतदविचि
॥ ४६ ॥ न्त्यमतुल्यमन्यैः वीर्य्यंचहन्तृहृतदेवपराक्रमाणां वैरिष्वपिप्रकटितैवदयात्वयेत्थं ॥ २१ ॥
केनोपमाभवतुतेस्यपराक्रमस्य रूपंचशत्रुभयकार्य्यतिहारिकुत्र चित्तेकृपासमरनि ॥ श्री ॥
॥ ४८ ॥

ष्ठुरताचदृष्टात्वय्येववदेविवरदेभुवनत्रयेपि ॥ २२ ॥ त्रैलोक्यमेतदखिलंरिपुनाशनेनत्रा
तंत्वयासमरमूर्द्धनितेपिहत्वा नीतादिवंरिपुगणाभयमप्यपास्तं मस्माकमुन्मदसुरारिभ
वंनमस्ते ॥ २३ ॥ शूलेनपाहिनोदेवि पाहिखड्गेनचाम्बिके घण्टास्वनेननःपाहिचापज्यामी

॥ चं ॥
॥ ४ ॥

स्वनेन च ॥ २४ ॥ प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ॥ भ्रामनेनात्मशूलेस्य उत्तर
स्यां तथेस्वरि ॥ २५ ॥ सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरंन्ति ते ॥ यानि चात्यर्थघोराणि
तै रक्षास्मांस्तथा भुवं ॥ २६ ॥ खड्गशूलगदादीनि यानि चास्त्राणि तेम्बिके ॥ करपल्ल

॥ श्री ॥
॥ ४ ॥

वसंगिनि तैरस्मां रक्ष सर्वत ॥ २७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोद्भवै
॥ रर्चिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनै ॥ २८ ॥ भक्त्या समस्तैस्त्रिदशै दिव्यैर्धूपैस्तु धूपिता ॥ प्राह
प्रसादसुमुखी समस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ २९ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तुष्टास्मि स्तोत्रमुखेन न

॥ चं ॥
॥ ४८ ॥

थैवाराधयन्तच्च॥ सुरामांसोपहारेण भक्त्याग्राह्याणि सर्वथा॥ ३०॥ त्रियसंवित्दवासर्वे यद
यन्नोभिर्वाञ्छितं॥ ददाम्यहमतिप्रीत्या सत्यैरेभिः सुपूजिता॥ ३१॥ महिषायं महावीर्यो नि
हन्तव्यश्च रणे मया॥ जगतामुपकाराय किमन्यद्वदिष्यते॥ ३२॥ कर्त्तव्यमपरं यच्च दुष्करं

॥ श्री ॥
॥ ४८ ॥

तन्निवेद्यतां॥ करिष्यामि न संदेहो भूयोपि रिपुनाशनं॥ ३३॥ देवा ऊचुः॥ भगवत्याकृतं स
र्वं न किंचिदवशिष्यते॥ यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः॥ ३४॥ यदि चापि वरो देय
स्त्वयास्माकं महेश्वरि॥ संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः॥ ३५॥ यश्च मर्त्यस्तवैर

॥ चं ॥ भि स्त्वां स्तोष्यंते ये पलानते ॥ शुचिरेकमनाशान्तो भक्त्या त्रिभुवनेश्वरि ॥ ३६ ॥ तस्यवित्त
॥ ४९ ॥ र्द्धिविभवै र्धनदारादिसंपदां ॥ ऐश्वर्यं विपुलं यच्च मम स्माज्ञानदकारकं ॥ ३७ ॥ वृद्धय
स्मत्प्रसन्नांच भवेथा सर्वदाम्बिके ॥ एवमेववरं दद्या दस्माकं वचनांतत ॥ ३८ ॥ ऋषि ॥ ४९ ॥

रुवाच ॥ ॥ इति प्रसादीता देवै· र्ज्जगतो र्थे तथात्मन तथेत्युक्ता भद्रकालि· बभूवान्तर्हि·
तान्नृप ॥ ३९ ॥ इत्येतत्कथितं भूप संभूता सा यथा पुरा ॥ देवीदेवशरीरेभ्यो जगत्त्रयहितैः
षिणि ॥ ४० ॥ पुनश्च गौरिदेहात्सा· समुद्भूता यथाभवत ॥ वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुंभ

॥ चं ॥
॥ ५० ॥

त्रिभुवं मयो ॥ ४१ ॥ रक्षणांय च लोकानां देवानां मुपकारिणि ॥ नमुण्ड्य मयाख्यातं यथा
वत्कथयामिते ॥ ४२ ॥ : ॥ : इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवि माहात्म्ये
शक्रादयस्तुति ॥ ४ ॥ : ॥ : ॐ क्रां क्रीं क्रूं फट् स्वाहा ॥ १०८ ॥ : ॥ : ॐ अस्य श्री ॥ ण्डी ॥

॥ ५० ॥

उत्तरचरित्रस्य रुद्र ऋषिरनुष्टुप्छन्दो महासरस्वति देवता भीमा शक्ति भ्रांमरि बीजं सूर्यस्तत्वं
सर्वकामप्राप्त्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ पुरा शुंभ निशुंभाभ्यां असुराभ्यां श
चीपते ॥ त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च हृता मदबलाश्रयात् ॥ १ ॥ तावेव सूर्यतां तद्वदधिकारं त

॥ चं ॥
॥ ५१ ॥

थैन्द्रं ॥ कौवेरमथगाणेशंच·चक्रान्तेवरुणस्यच ॥ २ ॥ नावेवपवनञ्चैव·चक्रंतुर्यंह्लिक
म्भंच ॥ नमोदेवाविनिर्द्दता विनायुक्तेनभूपते ॥ ३ ॥ इन्द्रमध्यास्थितास्मस्माद्भुच्छरान्या·परा
जिता ॥ हमाधिकाराश्चिदशाम्नाभ्यांसर्वनिराकृता ॥ ४ ॥ नेसुनेष्व थकृत्स्नेषुलोकेषुच

॥ श्री ॥
॥ ५१ ॥

महितले ॥ स्थानेवव्यवस्थितानन्द्रेस्थाने नक्षत्रनक्षत्रनियोजयन् ॥ ५ ॥ नमोदेवाःसहेन्द्रेणविप्राणां
मानुषिन्द्रु ॥ विचैनरवनैराजन्तकृग्याधमनिमन्नता ॥ ६ ॥ यवंभूवमतांनन्त्रंदेवानांम
नयुगे ॥ गतमासिन्महाराजचत्वारिंशच्चतुर्युगं ॥ ७ ॥ नमो·देवासहेन्द्रेणत्रैलोक्यानांच म

॥ चं ॥ मन्यवे ॥ दुर्गा भगवती भद्रा समरं त्वपराजिता ॥ ८ ॥ तयास्माकं वरो दत्तो यथापत्सु स्मृता
॥ ५२ ॥ खिला ॥ यया सा परमा शक्त्या जगच्चैतन्य रूपया ॥ ९ ॥ भवतां नाशयीष्यामि · नत्वस्माणां त्वरमा ॥ श्री ॥
पद ॥ सा च चण्डिं च चण्ड मालीमा · स्मरणा दुर्गा हन्त्रिणी ॥ १० ॥ इति कृत्वा मतिं देवा हिमवंत ॥ ५२ ॥

नगीश्वरं ॥ जग्मुस्तत्र ततो देवी विष्णुमायां प्रतुष्टुवु: ॥ ११ ॥ देवा ऊचु ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शी
वायै सततं नम ॥ नम प्रकृत्यै भद्रायै नियता प्रणता स्म तां ॥ १२ ॥ रौद्रायै नमो नित्यायै गौ
र्यै धात्र्यै नमो नम ॥ ज्योत्स्नायै चेन्दुरूपिण्यै सुखायै सततं नम ॥ १३ ॥ कल्याण्यै प्रणता वृ

॥ चं ॥
॥ ५२ ॥

द्ध्यै सिद्ध्यै कूर्म्यै नमोनमः ॥ नैर्ऋत्यै भूभृत्यां लक्ष्म्यै सर्वाण्यैते नमोनमः ॥ १४ ॥ दुर्गायै दुर्ग:
पारायै सारायै सर्वकारिण्यै ॥ ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूम्रायै सततं नमः ॥ १५ ॥ अतिसौम्या
तिरौद्रायै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमोनमः ॥ १६ ॥ यादेविस

॥ श्री ॥
॥ ५२ ॥

र्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमोनमः ॥ १७ ॥ यादेवि सर्व
भूतेषु चेतनेत्यभिधियते ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ १८ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण
संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ १९ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमः

॥ चं ॥
॥ ५४ ॥

स्तस्यै २ नमोनमः ॥ २० ॥ यादेवि सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ २१

यादेवि सर्वभूतेषु छायारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ २२ ॥ यादेवी सर्वभूते

षुः शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ २३ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु तृष्णारूपे

॥ श्री ॥
॥ ५४ ॥

णसंस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ २४ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु लज्जारूपेण संस्थिता ॥ नम

स्तस्यै २ नमोनमः ॥ २५ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः

॥ २६ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु क्षान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनमः ॥ २७ ॥ यादेवि स

॥ चं ॥
॥ ५५ ॥

र्वभूतेषु क्षमारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ २८ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु सत्वरू
पेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ २९ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु तपोरूपेण संस्थिता:
॥ नमस्तस्यै २ नमनमो ॥ ३० ॥ यादेवि सर्वभूतेषु श्रिद्धिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २

॥ श्री ॥
॥ ५५ ॥

नमोनम ॥ ३१ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु नन्दिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ३२ ॥
यादेवि सर्वभूतेषु क्रोधरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ३३ ॥ यादेवि सर्वभू
तेषु मतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ३४ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु गतिरूपेण

॥ चं ॥
॥ ५८ ॥

संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनमः ॥ ३५ ॥ या देवि सर्वभूतेषु रतिरूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यै ३ नमोनमः ॥ ३६ ॥ या देवि सर्वभूतेषु धृतिरूपेन संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम
॥ ३७ ॥ या देवि सर्वभूतेषु शांन्तिरूपेन संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ३८ ॥ या देवि

॥ श्री ॥
॥ ५८ ॥

सर्वभूतेषु श्रांन्तिरूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ३९ ॥ या देवि सर्वभूतेषु
क्रान्तिरूपेन संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४० ॥ या देवि सर्वभूतेषु जातिरूपेन
संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४१ ॥ या देवि सर्वभूतेषु लज्जारूपेन संस्थीता ॥ नमस्त

॥ चं ॥
॥ ५७ ॥

स्यै ३ नमोनम ॥ ४२ ॥ यादेवि सर्व्वभूतेषु · मेधारूपेन संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम
॥ ४३ ॥ यादेवी सर्व्वभूतेषु · श्रद्धारूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४४ ॥ यादेवि सर्व्व
भूतेषु · किर्त्तिरूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४५ ॥ यादेवि सर्व्वभूतेषु · लज्जा

॥ डी ॥
॥ ५७ ॥

रूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४६ ॥ यादेवि सर्व्वभूतेषु · लक्ष्मिरूपेण संस्थीता ॥
नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४७ ॥ यादेवि सर्व्वभूतेषु · संध्यारूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम
॥ ४८ ॥ यादेवि सर्व्वभूतेषु · दिवारूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ४९ ॥ यादेवि सर्व्व

॥ चं ॥
॥ ५८ ॥

भूतेषु·रात्रिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ५० ॥ यादेवि सर्वभूतेषु·भितिरूपेण
संस्थीता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ५१ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु·रजोरूपेण संस्थीता ॥ नमस्त
स्यै २ नमोनम ॥ ५२ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु·तत्वरूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ श्री ॥

॥ ५८ ॥

॥ ५३ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु·तमोरूपेण संस्थीता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ५४ ॥ यादेवि सर्वभूते
षु·सृष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ५५ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु·स्थितिरूपेण संस्थी
ता ॥ नमस्तस्यै २ नमोनम ॥ ५६ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु·लयरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै २ नमो

॥ चं ॥
॥ ५९ ॥

नम ॥ ५७ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु· तितिरूपेन संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ५८ ॥ यादेवि
सर्वभूतेषु· दयारूपेन संस्थीता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ५९ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु· मायारू
पेन संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ६० ॥ यादेवि सर्वभूतेषु· स्वधारूपेण संस्थीता ॥ नम ॥ श्री ॥

॥ ५६ ॥

स्तस्यै ३ नमोनम ॥ ६१ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु· स्वाहारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनमः
॥ ६२ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु· इछारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ६३ ॥ यादेवीस
र्वभूतेषु· ज्ञानरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमोनम ॥ ६४ ॥ यादेवि सर्वभूतेषु· क्रिया

॥ चं ॥
॥ ६० ॥

रूपेण संस्थिता नमस्तस्यै ३ नमो नम ॥ ६५ ॥ या देवी सर्वभूतेषु विद्यारूपेण संस्थिता ॥ नम
स्तस्यै ३ नमो नम ॥ ६६ ॥ या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः
॥ ६७ ॥ या देवि सर्वभूतेषु पुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नम ॥ ६८ ॥ या देवी

॥ चंडी ॥
॥ ६० ॥

सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नम ॥ ६८ ॥ या देवि सर्वभूतेषु चित
रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नम ॥ ७० ॥ या देवि सर्वभूतेषु भ्रान्तिरूपेण संस्थि
ता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नम ॥ ७१ ॥ या देवि सर्वभूतेषु प्रज्ञारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३

॥ चं ॥
॥ ६१ ॥

नमो नमः ॥ ७२ ॥ या देवि सर्वभूतेषु पृथ्वि रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ७३
या देवि सर्वभूतेषु जलरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ७४ ॥ या देवि सर्व
भूतेषु तेजोरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ७५ ॥ या देवि सर्वभूतेषु वायु

॥ श्री ॥
॥ ६१ ॥

रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ७६ ॥ या देवि सर्वभूतेषु नमोरूपेन संस्थीता
॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ७७ ॥ या देवी सर्वभूतेषु शब्दरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ न
मो नमः ॥ ७८ ॥ या देवि सर्वभूतेषु स्पर्शरूपेन संस्थिता ॥ नमस्तस्यै ३ नमो नमः ॥ ७९ ॥

॥ चं ॥
॥ ६२ ॥

यादेविसर्वभूतेषु· रूपरूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै ३ नमोनमः॥ ८०॥ यादेविसर्व
भूतेषु· रसरूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै ३ नमोनमः॥ ८१· ॥यादेविसर्वभूतेषु· गंधरू
पेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै ३ नमोनमः॥ ८२॥ यादेविसर्वभूतेषु· ध्राणिरूपेणसंस्थि

॥ शृं ॥
॥ ६२ ॥

ता॥ नमस्तस्यै ३ नमोनमः॥ ८३॥ यादेविसर्वभूतेषु सर्वरूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै ३
नमोनमः॥ ८४॥ यादेविसर्वभूतेषु· मुक्तिरूपेणसंस्थिता॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नम
स्तस्यै नमोनमः॥ ८५॥ इन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानांचाखिलेषुया॥ भूतेषुसत

॥ चं ॥ तं तस्यै व्याप्तिदेव्यै नमो नमः ॥ ६६ ॥ चितिरूपेण या कृत्स्नमेतद्व्याप्य स्थिता जगत् ॥

॥ ६२ ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ ६७ ॥ स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथा

सुरेन्द्रेण दिनेषु सेविता ॥ करोतु सा नः शुभहेतुरीश्वरि ॥ शुभानि भद्राण्यभिहं ॥ श्री ॥
॥ ६२ ॥

न्तु चापदः ॥ ६८ ॥ या साम्प्रतं चोद्धतदैत्यतापितैरस्माभिरीशा च सुरैर्नमस्यते ॥ या च

स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः सर्वापदो भक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ६९ ॥ ऋषिरुवाच ॥

॥ एवं स्तवाभियुक्तानां देवानां तत्र पार्वती ॥ स्नातुमभ्याययौ तोये जाह्नव्या नृ

८१

॥ चं ॥ पतंन्दन ॥ ९० ॥ मातृविंना सुरान्सुभ्रू भेवङ्गि·नयनेत्रका ॥ शरीरकोषतश्चास्याः स

॥ ६४ ॥ मुद्भूताब्रवीच्छिवा ॥ ९१ ॥ स्तोत्रं ममैतत्क्रियते शुंभदैत्यनिराकृता ॥ देवैः समस्तैः स

मरे निशुंभेन पराजितैः ॥ ९२ ॥ इत्याकर्ण्य गिरं गौरी नाम महाशुभगं पुन ॥ हिमवद ॥ श्री ॥

॥ ६४ ॥

क्षितेः शृंगं गत्वा त्वं भारतान्तिकं ॥ ९३ ॥ देवकार्यं विधायाशु·पश्चादेहि ममान्तिकं ॥ त्रा

ज्ञानत·ततो देवी देविसह विनिर्ययौ ॥ ९४ ॥ शुंभादीनसुरान्हत्वा प्रितिं दास्यामि वः सुरा ॥

शरीरकोशाद्यतस्याः पार्वत्या निःसृताम्बिका ॥ ९५ ॥ कौशिकीति समस्तेषु ततो लोके

चं ॥
६५ ॥

स्तुयिते ॥ तस्याविनिर्गतायांतु कृष्णाभूत्सापि पार्वती ॥ ९६ ॥ कालिकेति समाख्या
ता· हिमांचलकृताश्रया ॥ अथ स्वात्वा यथो देवि ममक्षं सांदिवौकसां ॥ ९७ ॥ त्रियु
ज कौशिकी स्वां गा कंभूतां तन्स्त्रियायवै ॥ अथाम्बिकापरं रुपं विभ्रति सुमनोहरं ॥ ॥ श्री ॥
॥ ६५ ॥

॥ ९८ ॥ हन्त्रास्मितौ महावीर्यौ विद्रुक्तात्रिदशांस्तथा ॥ प्रनष्टौ हिमवच्छृंगं· सिद्धचा
रणसेवितं ॥ ९९ ॥ गंधर्वयक्षचरितं मप्सरोगणसेवितं ॥ प्रालेयशीतलतटं पितुरं
कमनुत्तमं ॥ १०० ॥ यत्र पूर्वं तपस्तप्तं पुरा परमदारुणं ॥ मुनिभि देवसंघैश्च दुर्लभं

॥ चं ॥
॥ ६८ ॥

चनथात्मना ॥ १०१ ॥ तत्रागत्वा महादेवी विष्णोः परमं वपु ॥ ॐलक्ष्मीडपद्मा भूत्वाज

गोगेयमनुत्तमं ॥ १०२ ॥ तदा स्वाङ्गुदकं पासा· भूयो रेमे स्वयं कृता ॥ अन्तर्हिताश्च मु

नयः सिद्धाश्च परमर्षय ॥ १०३ ॥ तुष्टुवुर्देवसंघाश्च· तत्रस्थाममितप्रभां ॥ तदा देवा ॥ एडी ॥

॥ ६६ ॥

महामायामनुत्तिहृष्टमानसां [illegible] ॥ १०४ ॥ तस्मिन्नाष्टिवरे राजन् ॐलामात्स्यकां

चीरिणां ॥ ननृतुश्च हसन्ति च गायन्ति च मुहुर्मुहुः ॥ १०५ ॥ उवाच माचिरं कालं देवानां

हितकाम्यया ॥ ततो विकाय रूपं विष्णोः सुमनोहरं ॥ १०६ ॥ ददर्श चण्डोमुंडश्च

चं ॥
छ ॥

हृत्यो शृं मोतिशृं मयो ॥ नाभ्यां शृं भायच्चारव्या ना· न्नाजिवसुमनोहरा ॥ १०७ ॥ काप्याले
क्ष्मिमहाराज भामयन्ति हिमांचलं ॥ नैवमाद काचिद्रुपं दृष्टं केनचिद्तुन्नमं ॥ १०८ ॥
ज्ञायतां काप्यसो देवी गृह्यतां चासुरेश्वरं ॥ या दृष्टं पूर्वदेवेषु· गांधर्वेषु उरगेषु च ॥ १०९ ॥

॥ ला ॥
॥ छ ॥

स्थिरत्वमतिश्चार्वंगी ध्यानयन्ति दिशाद्विषा ॥ नैव देवी न गांधर्वी नासुरि न च पंनगी
॥ ११० ॥ दृष्टपूर्वा काचिन्नारि ध्यन पूर्वा पिवाश्वमो ॥ त्रैलोक्ये या· सुचार्वंगा· हावभाव
समन्विता ॥ १११ ॥ आवाय निलग्रामसां निर्मितास्त्रिनिलोत्तमा ॥ तिलोत्तमा मह

चं
६८ सुगुणं निलां शैलेव निर्म्मितं ॥ ११२ ॥ भ्राजते पर्व्वतस्याग्रे डोलामारूह्य कांचनी ॥ दशघो-
दशवर्षोच्च संपूर्णं नवयौवना ॥ ११३ ॥ चतुर्द्दशानां लोकानां देवतेव विराजते ॥ तैव श्री
तस्याः पितामाता तद्ध्यानात्स्वयं ध्रुवा ॥ ११४ ॥ तच्चांत्यरक्षिता रक्ष्य सकानिष्टेनिति ६८

जाते ॥ तारूप्यसंपदोपेता यौवनेन मदालिनि ॥ ११५ ॥ सानुनिष्टं निदेन्येंद्रतांभवा-
न्द्रहुमर्हति ॥ यानि हत्वा निमन्त्रयो राजाश्चादीनि वेप्रभो ॥ ११६ ॥ त्रैलोक्येषु समस्ता-
नि सांप्रतं भान्ति तेगृहे ॥ ऐरावतः समानीतो गजरत्न पुरंदरात ॥ ११७ ॥ पारिजातन तरु

चं ॥
॥ ६९ ॥

श्रायतनथैवोच्चैः अवाहये ॥ विमानं हंससंयुक्तं येनन्निछति नैं गतो ॥ ११८ ॥ रत्नभूतमी
हाजीनं· यदाश्रिहे धर्मोद्भूतं ॥ निधिरेष महापद्मः समाग्निनो धनेश्वरात् ॥ ११९ ॥ किंज
ल्पिकं निं ददे मयाश्चि· म्मीला मल्ला नपंकजा ॥ छत्रं नेवा हगां गेहे· कांचनं आविनिष्टनी ॥ श्री ॥

॥ ६९ ॥

॥ १२० ॥ तथायं स्यन्दनवरो· यपुरामित्रजापते ॥ गन्धो हस्त्रकांश्रिदा नाम· वाक्किरिद्धा
न्वयाहतः ॥ १२१ ॥ पाशाः शालिलराजस्य धातुम्नवपरिगृहे ॥ निक्षुं भस्याश्चिजाना
श्वः समस्तात्त्नजां नय ॥ १२२ ॥ वह्निरपि ददौ तुभ्यं· मानीसोच्चे· चवाथासि ॥ एवं दैमे

॥ चं ॥ न्द्रदृतानि समस्तान्याहृतानि ते: ॥१२३॥ स्त्रीरत्नमेषा कल्याणी स्वयमेवाभ्युपागता
॥७०॥ ॥ त्रैलोक्ये राज्याद्धिका त्वया कस्मान्न गृह्यते ॥१२४॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ निशम्येति
वच: शुंम्भ: स तदा चण्डमुण्डयो ॥ प्रेषयामास सुग्रीवं: दूतं देव्या महासुर ॥१२५॥ ॥ णी ॥
॥७०॥

इतीचेति च वक्तव्यां सा गत्वा वचनान्मम ॥ यथा चाभ्येति संप्रीत्या तथा कार्य्यं त्वया ल
घु ॥१२६॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ स तत्र गत्वा यत्रास्ते: शैलोद्देशे तिसोभने ॥ सा देवि तां
तत: प्राह: श्लक्ष्णं मधुरया गिरा ॥१२७॥ दूत उवाच ॥ ॥ देवि दैत्येश्वर शुंभ: त्रैलोक्ये

चं ॥ परमेश्वर ॥ इन्द्रोहं प्रेषितो स्तेन: त्वत्सकासे मिहागत ॥ १२८ ॥ अथाह नाज्ञ सर्वासु·यः सदा
७१ ॥ देवयोनिषु ॥ निर्ज्जिताखिलदैत्यारि·मयदाहश्च सुम्भानन ॥ १२९ ॥ मम त्रैलोक्ये सविव
लं·मम देवा वसानुगा ॥ यज्ञभागा न हं सर्वा·नुपाश्नामि पृथक् पृथक् ॥ १३० ॥ त्रैलोक्ये ॥ रा
॥ ७१

यद्रत्नानि मम वश्यान्यसेषत ॥ तथैव गजरत्नानि: हत्वाद्धै थैन्द्र वाहन ॥ १३१ ॥ क्षीरोदम
थनोद्भूत: मश्वरत्नमसामवै ॥ उच्चैःश्रवससंज्ञनत्र्याणि पत्न्य समर्पितं ॥ १३२ ॥ यानि चांन्यानि
देवेषु·गंधर्वेषु रगेषु च ॥ रत्नभूतानि भूतानि·तानि मध्ये वशीभवे ॥ १३३ ॥ स्त्रीरत्नभ

॥ चं ॥ गतांत्वां देवी: लोके मंन्यामहे वयं ॥ सात्वमस्मानुपागछ: यतो रत्नभूजोवयं ॥ १२४ ॥
॥ ७२ ॥ मां वा ममानुजं वापि· निशुंभमुरुविक्रमं ॥ भज त्वं चंचलांपांगी· रत्नभूतासि वै यतः
॥ १२५ ॥ परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् ॥ यतद्बुध्या समालोच्य· मत्परिग्रहतां ॥ श्री ॥
॥ ७२ ॥

व्रज ॥ १२६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्ता सा तदा देवी· गंभिरान्तस्मिता जगौ ॥ दुर्गा भ
गवति भद्रा· ययेदं धार्य्यते जगत् ॥ १२७ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तं त्वया नात्रं· मि
थ्या किंचित्त्वयोदितं ॥ त्रैलोक्याधिपति· शुंभो: निशुंभश्चापि तादृस ॥ १२८ ॥ किंत्व

॥ चं ॥
॥ ७२ ॥

त्र यन्मयीज्ञातं· मिथ्या तत्क्रियते कथं ॥ श्रूयतामल्पबुद्धित्वा· त्प्रतिज्ञा या कृता पुरा ॥ १३९ ॥
यो मां जयति संग्रामे· यो मे दर्पं व्यपोहति ॥ यो मे प्रतिबलो लोके: स मे भर्ता भवीष्यति ॥ १४० ॥
तदागच्छतु शुंभोत्र· निशुंभो वा महासुर ॥ मां जित्वा किं चिरेनात्र पाणिं गृह्णातु मे लघु ॥ १४१ ॥ श्री ॥
॥ ७२ ॥

दूत उवाच ॥ ॥ अवलिप्तासि मैवं त्वं· देवि ब्रूहि ममाग्रत ॥ त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठे· दग्रे शुं
भनिशुंभयो ॥ १४२ ॥ अन्येषामपि दैत्यानां: सर्वे देवा न वै युधि ॥ तिष्ठन्ति सम्मुखे देवी
किं पुनः स्त्रि त्वमेकिका ॥ १४३ ॥ इन्द्राद्याः सकला देवा· स्तस्थुर्येषां न संयुगे ॥ शुंभा

॥ चं ॥ दीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि संमुखं ॥ १४४ ॥ सा त्वं गच्छ मयैवोक्ता पार्श्वं शुम्भनिशुं

॥ ७४ ॥ भयोः ॥ केशाकर्षणनिर्धूतगौरवा मा गमिष्यसि ॥ १४५ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ एवमेतद्

बली शुम्भो निशुम्भश्चातिवीर्यवान् ॥ किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा ॥ १४६ ॥ ॥ श्री ॥

॥ ७४ ॥

स त्वं गच्छ मयोक्तं ते यदेतत्सर्वमादृतः ॥ तदाचक्ष्वासुरेन्द्राय स च युक्तं करोतु यत् ॥ १४७

॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे श्रीदेवीमाहात्म्ये दूतवाक्यं ५ ॥ ॐ ह्रीं [illegible]

॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतोऽमर्षपूरितः ॥ समाचष्ट समागम्य दै [illegible] स्वाहा

चं ॥ त्यराजायविस्तरात् ॥ १ ॥ तस्यदूतस्यतद्वाक्यं·आकर्ण्यासुरराड्ततः ॥ सक्रोधः प्राहदैत्या
॥ ७५ ॥ नां·अधिपं धूम्रलोचनं ॥ २ ॥ हेधूम्रलोचनाशुत्वा·स्वसैन्यपरिवारितः ॥ तामानयबला
द्दुष्टां·केशाकर्षणविह्वलां ॥ ३ ॥ तत्परित्राणदः कश्चिद्यदिवोत्तिष्ठतेपर ॥ सहन्तव्यो ॥ श्री ॥
॥ ७५ ॥

मरोवापिः यक्षोगंधर्वएववा ॥ ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ तेनाज्ञप्तस्ततः शीघ्रं सदैत्योधू
म्रलोचनः ॥ वृतः षष्ट्यासहस्राणां·असुराणां द्रुतंययौ ॥ ५ ॥ सदृष्ट्वातांततोदेवीं तुहि
नाचलसंस्थितां ॥ जगादोच्चैःप्रयाहीति·मूलंशुंभनिशुंभयो ॥ ६ ॥ नचेत्प्रीत्याद्यभ

॥ चं ॥ वति· मद्भर्त्तारमुपैष्यति ॥ ततोबलान्नयाम्येवः केशाकर्षणविह्वलां ॥ ७ ॥ श्रीदेव्युवाच

॥ ७९ ॥ ॥ ॥ दैत्यस्वरेण प्रहितो· बलवान्बलसंवृत ॥ बलान्नय सिमामेवं ततः किंतेकरोम्यहं

॥ ८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तः सोभ्याधावंत्ताः मसुरोधूम्रलोचन ॥ हुंकारेणैवतंभस्मं· ॥ श्री ॥

॥ ७९ ॥

साचकाराम्बिकाततः ॥ ९ ॥ अथक्रोधमहासैन्यैः मसुराणां तथाम्बिकां ॥ ववर्षसाय

कैस्तीक्ष्णैः स्तथाशक्तिपरश्वधै ॥ १० ॥ ततोधुतसटः कोपात्कृत्वानादं सुभैरवं ॥ पपाता

सुरसेनायां: सिंहोदेव्या स्ववाहनः ॥ ११ ॥ कांश्चित्करप्रहारेण· दैत्यानास्येनचापरान्

॥ चं ॥
॥ ७१ ॥

॥ आक्रांन्यांश्चाधरेणान्यान् · जघानासु महासुरान् ॥ १२ ॥ केषांचित्पाटयामास न
खैः कोष्टानि केशरि ॥ तथातलप्रहारेण · शिरांसि कृतवान्पृथक् ॥ १३ ॥ विच्छिन्नबाहु
शिरसः कृतास्तेन तथापरे ॥ पापे च रुधिरं कोष्टा · दन्येषां धुतकेशरः ॥ १४ ॥ क्षणेन

॥ श्री ॥
॥ ७१ ॥

नद्वलं सर्वं क्षयं नितं माहात्मना ॥ तेन केशरिणा देव्या · वाहनेनातिकोपिना ॥ १५ ॥
श्रुत्वा त्वं मसुरं देव्या निहतं धूम्रलोचनं ॥ बलं च क्षयितं कृत्स्नं देवि केशरिणां त
न ॥ १६ ॥ चुकोप दैत्याधिपतिः शुंभ प्रस्फुरिताधर ॥ आज्ञापयामास च तौ · चण्डमुण्ड

॥ चं ॥ महासुरौ ॥ १७ ॥ हे चण्ड हे मुण्ड वलैर्वहुभिः परिवारितौ ॥ तत्रागछ्छत गत्वा च· सा समानीय
७८ ॥ तां लघु ॥ १८ ॥ केशेष्वाकृष्य वद्धा वा· यदिव संशयो युधि ॥ तदाशेषायुधैः सर्वैः· रसुरैर्विनि
हंन्यतां ॥ १९ ॥ तस्यां हतायां दुष्टायां· सिंहे च विनिपातिते ॥ शिघ्रमागम्यतां वध्वा· गृहित्वा ॥ श्री ॥ ७८ ॥

तामथाम्बिका ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवि· महात्म्ये
शुंभनिशुंभसेनानि धूम्रलोचनवध ॥ ६ ॥: ॥ ॐ ॐ ॐ फट् स्वाहा ॥ १०८ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ आज्ञप्तास्ते ततो दैत्याः चंण्ड मुंण्ड पुरोगमा ॥ चतुरंगवलोपेता

॥ चं ॥
॥ ७९ ॥

ययुरभ्युद्यतायुधा ॥ १ ॥ ददृशुस्ते ततो देवि· मिषद्धासां व्यवस्थितां ॥ सिंहस्योपरि शैले
न्द्र·शृंगे महति कांचने ॥ २ ॥ ते दृष्ट्वा तां समादातु·मुद्यमं चक्रुरुद्यतां ॥ आकृष्टचा
पासिधरा· स्तथान्ये तत्समिपगा ॥ ३ ॥ ततः कोपं चकारोच्चै·रंम्बिका तानरिंप्रतिं ॥ श्री ॥
॥ ७९ ॥

॥ कोपेन चास्या वदनं मषिवर्णमभूत्तदा ॥ ४ ॥ भ्रुकुटिकुटिलात्तस्या ललाटफलका
द्रुतं ॥ कालि करालवदना विनिष्क्रान्तासिपाशिनि ॥ ५ ॥ विचित्रखट्वांङ्गधरा नरमा
लाविभूषणा ॥ द्विपिचर्म्मपरिधाना शुष्कमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥ अतिविस्तारवदना

॥ च ॥ जिह्वाललनभीषणा ॥ निमग्नारक्तनयना नादापूरितदिङ्मुखा ॥ ७ ॥ सावेनाभिप

॥ ८० ॥ तिता घातयन्ति महासुरान् ॥ सैन्ये तत्र सुरारीणां मभक्षयत तद्बलं ॥ ८ ॥ पार्ष्णिग्राहांकु

शग्राहि योधघंटा समन्वितान् ॥ समादायैकहस्तेन मुखे चिक्षेप वारणान् ॥ ९ ॥ तथैव योध ॥ श्री ॥

घं

॥ ८० ॥

तुरगै रथं सारथिना सह ॥ निक्षिप्य वक्त्रे दशनैश्चर्वयन्त्यति भैरवं ॥ १० ॥ एकं जग्राह

केशेषु ग्रीवायामथ चापरं ॥ पादेनाक्रम्य चैवान्यमुरसान्यमपोथयत् ॥ ११ ॥ तैर्मुक्तानि

च शस्त्राणि तथास्त्राणि महासुरैः ॥ मुखेन जग्राह रुषा दशनैर्मथितान्यपि ॥ १२ ॥ बलि

चं ॥ नां तद्वलं सर्वमसुराणां दुरात्मनां । ममर्द्दाभक्षयच्चान्यानन्यांश्चाताडयत्तथा ॥ १३

॥ ८१ ॥ असिना निहता केचित्केचित्खट्वाङ्गताडिता । जग्मुर्विनाशमसुरा दन्ताग्राभिहता-

स्तथा ॥ १४ ॥ क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणां निपातितं । दृष्ट्वा चण्डोभिदुद्राव तां का- ॥ श्री ॥

॥ ८१ ॥

लीमतिभीषणां ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्म्महाभीमैर्भीमाक्षीं तां महासुर । छादयामास चक्रैश्च

मुण्डः क्षिप्तैः सहस्रस ॥ १६ ॥ तानि चक्राण्यनेकानि विशमानानि तन्मुखं । बभु-

र्यथार्कबिंबानि सुबहूनि घनोदरं ॥ १७ ॥ ततो जहासातिरुषा भीमं भैरवना-

॥ चं ॥ दिति ॥ कालिकरालवक्त्रान्त दुर्द्दर्शदशनोज्ज्वला ॥ १८ ॥ उत्थाय च महासिंहं देवि चंड
॥ ८२ ॥ मधावत ॥ गृहित्वा चास्य केशेषु शिरं तेनासिनाछिनत् ॥ १९ ॥ छिंन्ने शिरसि दैत्येन्द्र
श्चक्रे नादं सुभैरवं ॥ तेन नादेन महंता त्रासितं भुवनत्रयं ॥ २० ॥ अथ मुण्डो ऽभ्यधा ॥ श्री ॥
॥ ८२ ॥

वत्तां दृष्ट्वा चण्डं निपातितं ॥ तमप्यपातयद्भूमौ सा खड्गाभिहतं रुषा ॥ २१ ॥ हतमय सं
न्यतः सैन्य दृष्ट्वा चण्ड निपातितं ॥ मुंण्डं च सुमहावीर्य्य दिशो भेजे भयातुरं ॥ २२ ॥ शि
रश्च चण्डस्य कालि च गृहित्वा मुण्डमेव च ॥ प्राह प्रचण्डाट्टहास मिश्रमभ्येत्य चण्डिकां

॥ चं ॥ ॥२३॥ देव्युवाच ॥ मयानवात्रोपहृतौ चण्डमुण्डौ महापशू ॥ युद्धयज्ञे स्वयं शुम्भं
॥ ८३ ॥ निशुम्भं च हनिष्यसि ॥२४॥ ऋषिरुवाच ॥ तावानीतौ ततो दृष्ट्वा चण्डमुण्डौ महा
सुरौ ॥ उवाच कालिकल्याणी ललीतं चण्डिकावच ॥२५॥ यस्माच्चण्डं च मुण्डं च ॥ श्री ॥
॥ ८३ ॥

गृहीत्वा त्वमुपागता ॥ चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवि भविष्यसि ॥२६॥ ॥ इति
श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देविमाहात्म्ये चण्डमुण्डवधः ॥७॥ ॥
॥ ॐ श्रीं क्लीं हुँ फट् स्वाहा ॥१०८॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥चण्डे च निहते दैत्ये मुण्डे च

॥ चं ॥ विनिपातिते ॥ बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरं ॥ १ ॥ ततः कोपपराधीनचेताः शु
॥ ८४ ॥ भः प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेश ह ॥ २ ॥ अद्य सर्वबलैर्दैत्याः
षडशितिरुदायुधाः ॥ कंबुनां चतुराशीतिर्निर्यांतु स्वबलैर्वृता ॥ ३ ॥ कोटिवीर्या ॥ श्री ॥
॥ ८४ ॥

णि पंचाशदसुराणां कुलानि वै ॥ शतं कुलानि धौम्राणां निर्गच्छंतु ममाज्ञया ॥ ४ ॥
कालका दौर्हृदा मौर्य्या कालकेयास्तथासुरा ॥ युद्धाय सज्जा निर्य्यान्तु आज्ञया त्व
रिता मम ॥ ५ ॥ इत्याज्ञाप्यासुरपतिः शुंभो भैरवशासन ॥ निर्ज्जगाम महासैन्यसहस्रैर्ब

॥ चं ॥
॥ ८५ ॥

डभिद्रुता ॥ ६ ॥ तस्या नावह हवमत्रं प्राडुरा मक्त हस्रम ॥ युगांन्त मेघाव द्वृष्टु राश्वि स्वति
नकर्द्दमात् ॥ ७ ॥ ऋव्यादाव्यनदन्नू घोरं शिवाश्चापि च वाशिरे ॥ नानुत्याना नना हत्य
:श्रुय-यो महिमांन्चल ॥ ८ ॥ क्रायांन्त चण्डिका दृष्ट्वा-तन्मै स्यमतिभिषणे ॥ त्पासवनै: पू ॥ श्री ॥
॥ ८५ ॥

रयामास-धरणीं गगणान्तरे ॥ ९ ॥ ततः सिंहो महानादं मतिव कृतवान्नृप ॥ घण्टा स्व
नेन तन्नादमम्बिका चोपबृंहयत् ॥ १० ॥ धनुर्ज्या सिंह घण्टानां-नादापूरितदिङ्मु
खा ॥ निनादै भीषणौ कालि जिगे विस्तारितानना ॥ ११ ॥ तन्निनादमुपश्रुत्वा दैत्यः

॥ चं ॥
॥ ८६ ॥

सैन्यश्चतुर्द्दिशं ॥ देवि सिंहस्तथा कालि महोषैपरिवारिता ॥ १२ ॥ एतस्मिन्नन्तरे भूप
विनाशाय सुरद्विषां ॥ भवायामरसिंहानां मतिवीर्य्यावलान्विता ॥ १३ ॥ ब्रह्मेशगु
हविष्णुनां तथेन्द्रस्य च शक्तय ॥ शरीरेभ्यो विनिक्रम्य तद्रूपैश्चण्डिकाययु ॥ १४ ॥

॥ श्री ॥
॥ ८६ ॥

यस्य देवस्य यद्रूपं यथा भूषण वाहनं ॥ तद्वदेव हि तच्छक्तिरसुरान् योधुमाययौ ॥
॥ १५ ॥ हंसयुक्तं विमानाग्रे साक्षसूत्रकमण्डलु ॥ आयाता ब्रह्मण शक्तिर्ब्रह्माणि सा
भिधियत्य ॥ १६ ॥ माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूल वरधारिणि ॥ माहाहिवलयाप्राप्ता चं

चं ॥
८१ ॥

न्द्ररेषाविभूषणा ॥ १७ ॥ कौमारिशक्तिहस्ता च मयुरवरवाहना ॥ याधूम्रभायथौदें
त्यानम्बिकागुहरूपिनि ॥ १८ ॥ तथैववैष्णवीशक्तिगरुडोपरिसंस्थिता ॥ शंखचक्र
गदाशार्ङ्गखड्गहस्ताभ्युपाययथौ ॥ १९ ॥ यज्ञवाराहमतुलं रूपंयाविभ्रतोहरे ॥ शक्ति

॥ स्तु ॥
॥ ८१ ॥

माप्यायथौतत्रं दाराहिंविभ्रतिनमु ॥ २० ॥ नारसिंहीनृसिंहस्य विभ्रतिमहसंवदु
॥ प्राप्रातत्रशालक्षपंक्षिप्तनखनृसंहति ॥ २१ ॥ वज्रहस्तातथैवेन्द्रीगजोराजोप
रिस्थिता ॥ प्राप्रासहस्रनयना यथाशक्रस्तथैवसा ॥ २२ ॥ ततःपरिवृतस्ताभिरिसा

॥ चं ॥ नोदेवशक्तिभी ॥ हंयन्तामसुरा· शीघ्रं ममप्रित्याहचंडिकां ॥ २३ ॥ ततोदेविशरि
॥ ८८ ॥ रांतु विनिष्क्रान्तातिभिषणा ॥ चण्डिकाशक्तिरत्युग्रा शिवाशतनिनादिनि ॥ २४ ॥
साचाहधूम्रजटिलमीशानमपराजिता ॥ दूतत्वंगच्छभगवं· पार्श्वंशुंभनिशुंभः ॥ श्री ॥
॥ ८८ ॥

यो ॥ २५ ॥ ब्रूहिशुंभनिशुंभंच· दानवावतिगर्विंतौ ॥ येचान्यदानवास्तत्र· युद्धायसमुपः
स्थिता ॥ २६ ॥ त्रैलोक्यमिन्द्रोलभतां देवाःसंतुहविर्भुजः ॥ यूयंप्रयातपातालंयदिजीवि
तुमिच्छथ ॥ २७ ॥ बलावलेपादथचे·द्भवन्तोयुद्धकांक्षिणः ॥ तदागच्छततृप्यंतुमच्छिवा

॥ चं ॥
॥ ८९ ॥

ःपिशितेनव ॥ २८ ॥ यतो नियुक्तो दौत्येन तया देव्या शिवः स्वयं ॥ शिवदूतीति लोकेस्मिं
स्ततः सा ख्यातिमागता ॥ २९ ॥ तेपि श्रुत्वा वचो देव्याः सर्वख्यातं महासुरा ॥ अमर्षापूरिता
जग्मुः र्यत्र कात्यायनिस्थिता ॥ ३० ॥ ततः प्रथममेवाग्रेः शरशक्त्यृष्टिवृष्टिभि ॥ ववर्षु रु ॥ श्री ॥

॥ ८९ ॥

द्धतामर्षाः स्तां देविममरारय ॥ ३१ ॥ साच तं प्रहितान्वाणांश्शूलं शक्ति परश्वधान् ॥ चिछे
दलीलया ध्मातं धनुर्मुक्तै र्महेषुभि ॥ ३२ ॥ तस्याग्रत स्तथा कालिः शूलपातविदारिता
न् ॥ खट्वांग पोथितांश्चारि न्कुर्वती व्यचरं तदा ॥ ३३ ॥ कमण्डलुजलाक्षेपं हतवीर्याः

॥ चं ॥
॥ ९० ॥

हंसौजस॥ ब्रह्माणी चाकरोच्छत्रुः येन यन स्म धावति ॥ ३४ ॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन तथा च
क्रेणा वैष्णवि ॥ दैत्याञ्जघान कौमारी तथा शक्त्यातिकोपना ॥ ३५ ॥ ऐन्द्री कुलिशपातेन
शतशो दैत्यदानवा ॥ पेतुर्विदारिताः पृथ्व्यां रुधिरौघप्रवर्षिणः ॥ ३६ ॥ तुण्डप्रहारविध्वस्ता

॥ श्री ॥
॥ ९० ॥

दंष्ट्राग्रक्षतवक्षस ॥ वाराहमूर्त्या न्यपतंश्चक्रेण च विदारिता ॥ ३७ ॥ नखैर्विदारितांश्चाः
न्यान् भक्षयन्ती महासुरान् ॥ नारसिंही चचाराजौ नादापूर्णदिगम्बरा ॥ ३८ ॥ चण्डाट्टहा
सैरसुराः शिवदूत्यभिदूषिता ॥ पेतुः पृथिव्यां पतितांस्तांश्चखादाथ सा तदा ॥ ३९ ॥ इ

॥ चं ॥ निपातान्गणां क्रुद्धः मर्द्दयन्तं महासुरान ॥ दृष्ट्वाभ्युपायैर्व्विविधैः नेशुर्द्देवारिसैनिका

॥ ८१ ॥ ॥ ४० ॥ पलायनपरान्दृष्ट्वा दैत्यान्मातृगणार्द्दितान ॥ योद्धुमभ्याययौ क्रुद्धः रक्तबीजो

महासुर ॥ ४१ ॥ भागिनेयो महावीर्य्यः त्वयोश्च भगिनिशुंभयो ॥ क्रोधवत्याः सुतो राज्ञः त्वह ॥ श्री ॥

॥ ८१ ॥

बलपराक्रम ॥ ४२ ॥ रक्तबिन्दुर्य्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरत ॥ समुत्पतति मेदिन्यां तत्प्रम

णस्तदासुर ॥ ४३ ॥ युयुधे स गदापाणिः रिन्द्रशक्त्या महासुर ॥ ततश्चैन्द्री स्ववज्रेणः र

क्तबीजमताडयत ॥ ४४ ॥ कुलिशेनाहतस्याशुः तस्य सुश्राव शोणितं ॥ समुत्तस्थुस्त

॥ चं ॥ नैयोधाः सद्भूपामस्यपराक्रमा ॥ ४५ ॥ यावंतः पतिसान्सम्यग्दि द्रक्षविन्द्व ॥ मावनः पु
॥ ९२ ॥ रुषाज्ञाना सर्विर्थवलविलविक्रमा ॥ ४६ ॥ तेचापियुद्धुध्मानः पुरुषास्तत्कसंभवाः
॥ समंमान्तभिरनुग्रंमसङ्घ्रयामानिभिषणा ॥ ४७ ॥ पुनश्चवज्रपानेनक्षणमस्यधि ॥ श्री ॥ ६२ ॥

रोयद्धा ॥ ववाहरत्कपुरुषाः सर्नोजाताः सहस्रस ॥ ४८ ॥ वैसवीसमरेचैतं चक्रेणाभी
जगान्तहृ ॥ गदयानाडयामासः पैन्द्रीनमसुरेश्वरं ॥ ४९ ॥ वैसविचक्रभिन्नस्यः रुधि
रस्रावसंभवैः ॥ सहस्रसोजगाव्याघ्रः नम्रमानेमीहासुरे ॥ ५० ॥ ग्रक्रमाज्ञयानकीम

चं
९३

दि: वाराहि च तथासिना॥ माहेश्वरी त्रिशूलेन: रक्तबीजं महासुरं॥ ५१॥ ताडयामास महद्व

य: न चचाल तथापि स॥ स चापि गडया दैत्य: सर्व्वाय वाहनत् पृथक्॥ ५२॥ मातृ: कोपस

माविष्टो: रक्तविजो महासुर॥ तस्याहतस्य बहुधा: शक्तिशूलादिभिर्भुवी॥ ५३॥ पपा

श्री
९३

तयो वै रक्तौघ: तेनासंछतसो सुरा॥ तैश्चासुरासृक्संभूतै: रसुरै सकलं जगत॥ ५४॥ व्या

प्तमासी ततो देवा: भयमाजग्मुरुत्तमं॥ ततोव भाषिरे सोत्र्यु: देविदेवाविमानगा॥ ५५॥ न

चेदम: संवभूव: भविताय महासुर॥ नाञ्चिषन्त्यासुरान्द्दष्ट्वा: चंडिका प्राह सत्वरां॥ ५६

चं ॥ ॥ उवाच कालीं चामुंडा विस्तीर्णं वदनं कुरु ॥ मच्छस्त्रपातसंभूतान् रक्तबिन्दून्महासु
८४ ॥ रान् ॥ ५७ ॥ रक्तबिन्दुं प्रतीच्छ त्वं वक्त्रेणानेन वेगिना ॥ भक्षयंती चर रणे तदुत्पन्नान्म
हासुरान् ॥ ५८ ॥ एवमेव क्षयं दैत्य क्षीणरक्तो गमिष्यति ॥ भक्ष्यमाणास्त्वया चोग्रा ॥ दुर्गी ॥
॥ ८४ ॥

न चोत्पत्स्यन्ति चापरे ॥ ५९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा तां ततो देवी शूलेनाभिजघा
नतं ॥ मुखेण काली जगृहे रक्तबीजस्य शोणितं ॥ ६० ॥ ततोसावाजघानाथ गदया
तत्र चंडिकां ॥ न चास्या वेदनां चक्रे गदापातोल्पिकामपि ॥ ६१ ॥ तस्याहतस्य दे

॥ चं ॥ हान्तु वहु सुश्राव शोणितं ॥ यतस्ततस्तद्वक्त्रेण चामुण्डा संप्रतिच्छति ॥ ६२ ॥ मुखेसं
॥ ९५ ॥ मुद्गतायस्याः रक्तपातान्महासुरा ॥ तांश्चखादाथ चामुण्डाः पपौ तस्यञ्च शोणितं
॥ ६३ ॥ देवि शूलेन वज्रेणः वाणैरसिभिरिष्टिभि ॥ जघान रक्तविजंतं चामुण्डा ॥ श्री ॥
॥ ९५ ॥

पितशोणितं ॥ ६४ ॥ सपपातमहिपृष्ठे शस्त्रसंघासमाहत ॥ निरक्तश्च महिपालर
क्तविजो महासुर ॥ ६५ ॥ ततस्ते हर्षमतुलंः मवापुस्त्रिदशानृप ॥ तेखां मातृगणोजा
तोनर्तत्तासृङ्मदोद्धत ॥ ६६ ॥ ॥ इति श्री मार्क्कण्डेय पुराणे सावर्णिके मन्वंतरे ॥

॥ चं ॥
॥ ९८ ॥

देविमाहात्म्ये रक्तविजवध ॥ ८ ॥ नः ॥ ॐ क्रां क्रीं क्रूं रक्तांम्बरि स्वाहा ॥ १०७ ॥
॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ विचित्रमिदमाख्यातं भगवन् भवता मम देविश्चरितमा-
हात्म्यं रक्तविजवधाश्रितं ॥ १ ॥ भूयश्चेछाम्यहं श्रोतुं रक्तविजे निपातिते ॥ ॥ श्री ॥ ॥ ९८ ॥

चकार शुंभो यत्कर्म निशुंभश्चातिकोपन ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ चकार कोपमतु-
लं रक्तविजे निपातिते ॥ शुंभासुरो निशुंभश्च हतेष्वन्येषु चाहवे ॥ ३ ॥ हन्यमानं म-
हासैन्यं विलोक्यामर्षमुद्वहन् ॥ अभ्यधावन्निशुंभोथ मुख्यायासुरसेनया ॥ ४ ॥

चं ॥ नम्याग्रतस्साधाएछे· पाश्च याश्च महासुराः ॥ संन्दष्टोष्ठपुटः क्रोध्धा हन्तुंदेविमुपाय

॥ ९७ ॥ सु ॥ ५ ॥ आजगाम महावीर्य्यः शुंभोपि स्वबलैर्वृतः ॥ निहन्तुं चण्डिकाकोपात्कृत्वा

युद्धं तु मातृभि ॥ ६ ॥ ततो युद्धं मतीवासिद्देव्याः शुंभनिशुंभयोः ॥ शरवर्षमतीवाग्रं ॥ श्री ॥

॥ ९७ ॥

मेघयोरिव· वर्षतो ॥ ७ ॥ चिच्छेदास्ताञ्छरांस्ताभ्यां· चण्डिका स्वशरोत्करैः ॥ ताड

यामास चांगेषु शस्त्रौघैरसुरेश्वरौ ॥ ८ ॥ निशुंभो निशितं खड्गं चर्म्मचादाय सु

प्रभं ॥ अताडयन्मूर्ध्नि सिंहं देव्या वाहनमुत्तमं ॥ ९ ॥ ताडिते वाहने देवि क्षु

चं ९८ रथेण निसुम्भमं ॥ निशुम्भस्याशुचिछेदं चर्म्मचाप्यष्टचंद्रकं ॥ १० ॥ छिंन्ने चर्म्म
णि खड्गेण शक्तिं चिक्षेप सोसुर ॥ तामप्यस्य द्विधा चक्रे चक्रेणाभिमुखागता:
॥ ११ ॥ कोपाध्मातो निशुंभोथं शूलं जग्राह दानव ॥ आयांन्तं मुष्टिपातेन तः देवि श्री ९८

तश्चाप्यचूर्णयत ॥ १२ ॥ आविध्याथ गदां सोपि चिक्षेप चंण्डिकां प्रति ॥ सापि देव्यात्रि
शूलेण भिंन्ना भस्मत्वमांगता ॥ १३ ॥ ततः परशुहस्तंन्तं मायांन्त दैत्यपुंगवं ॥ आहत्य
देवीवाणौघैरपातयत भूतले ॥ १४ ॥ तस्मिन्निपतिते भूमौ निशुंभे भिमविक्रमे ॥

॥ चं ॥ भ्रामयन्तिव संक्रुद्ध प्रययौ हंतुमम्बिका ॥ १५ ॥ सरथस्थस्तथात्युच्चै गृहितपरमांयु
॥ ३६ ॥ धैः ॥ भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषं बभौ नभ ॥ १६ ॥ तमायांतं समालोक्य देविशंखव
मवादयत् ॥ ज्याशब्दं चापि धनुषश्चकारातिवदुसहं ॥ १७ ॥ पूरयामास ककुभो नी ॥ श्री ॥
॥ ३६ ॥

जघण्टास्वनेनच ॥ समस्तदैत्यसैन्यानां तेजोवधविधायिना ॥ १८ ॥ ततः सिंहो महा
नादैस्त्याजितेभमहामदैः ॥ पूरयामासगगणं गांतथोपदिशो दश ॥ १९ ॥ ततः का
लिसमुत्पत्य गगणं क्ष्मामताडयत् ॥ कराभ्यां तन्निनादेन प्राक्स्वनास्ते तिरोहिता ॥ २० ॥

चं ॥ अट्टट्टहासमशिवा शिवदूति चकारह ॥ तैःशब्दैरसुरास्त्रेसु शुंभकोपं परं ययौ ॥ २१ ॥
॥ १०० ॥ दुरात्मंस्तिष्ठतिष्ठेति व्याजहाराम्बिकायदा ॥ तदाजयेत्यभिहीतं देवैराकाशसंस्थि
तै ॥ २२ ॥ शुंभेनागत्य या शक्तिर्मुक्ताज्वालातिभिषणा ॥ आयांन्तिवह्निकूटाभां सा ॥ श्री ॥
॥ १०० ॥

निरस्ता महोल्कया ॥ २३ ॥ सिंहनादेन शुंभस्य व्याप्तं लोकत्रयान्तर ॥ निर्घातं निःस्व
नो घोरो जितवानवनिपते ॥ २४ ॥ शुंभमुक्तांछरान्देवि शुंभस्तत्प्रहिताञ्छरा
न् ॥ चिच्छेद स्वशरैरुग्रै शतशोथं सहस्रस ॥ २५ ॥ ततःसाचंडिकाक्रुद्धाःशूलेः

चं १०१ नाभिजघान तं || स तदाभिहतो भूमौ मूर्छितो निपपात ह || २६ || ततो निशुंभ
संप्राप्य चेतनामात्तकार्मुकं || आजघान शरैर्देवी कालिकेशरिनं तथा || २७
पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं दनुजेश्वरं || चक्रायुधेन दितिजश्छादयामा श्री १०१

सचंडिकां || २८ || ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गार्त्तिनाशिनी || चिच्छेद तानि चक्रा
णि स्वशरैः सायकांश्च तान || २९ || ततो निशुंभो वेगेन गदामादाय चंडिकां || अभि
धावत वै हन्तुं दैत्यसेनासमावृत || ३० || तस्यापतत एवाशु गदां चिच्छेद चंडि

चं ॥
१०२ ॥

का ॥ खड्गेन शितधारेण · स च शूलं समापदत् ॥ ३१ ॥ शूलहस्तं समायान्तं · निशुं-
भममरार्दनं ॥ हृदि विव्याध शूलेन · वेगाविद्धेन चण्डिका ॥ ३२ ॥ भिन्नस्य तस्य·
शूलेन हृदयान्निःसृतोपर ॥ महाबलो महावीर्य्य · तिष्ठेति पुरुषो वदन ॥ ३३ ॥ श्री

॥ १०२

तस्य निः · क्रामतो देवी · प्रहस्य स्वनवत्तत ॥ शिरश्चिच्छेद खड्गेन ततोसावपत
द्भुवि ॥ ३४ ॥ ततः सिंहश्चखादोग्र · दंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् ॥ असुरांस्तांस्तथा काली
शिवदूती तथापरान् ॥ ३५ ॥ कौमारीशक्तिनिर्भिन्नां · केचिन्नेशुर्महासुरा ॥ ब्र

ची ह्माणीमंत्रपूतेन तोयनान्ये निराकृता ॥ ३६ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेन भिन्नाः पेतुस्तथा
१०२ परे ॥ वाराहीतुण्डघातेन केचिच्चूर्णीकृता भुवि ॥ ३७ ॥ खंडखंडञ्च चक्रेण वैष्णव्या दा
नवा कृता ॥ नारसिंह्या तथा दैत्या नखैर्हृद्यै विदारिता ॥ ३८ ॥ वज्रेणैन्द्रीहस्ताग्रवि श्री
॥ १०२

मुक्तेन तथापरे ॥ अट्टहासैश्च हुंकारैः सिंहेन विनीपातिता ॥ ३९ ॥ केचिद्विनेशु
रसुरा: केचिन्नष्टा महाहवात् ॥ भक्षिताश्चापरे काली: शिवदूति मृगाधिपै ॥ ४०
॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवीमाहात्म्ये निशुंभवधः ॥ ९

चं ॥ ॐ श्रीँ क्लीं फट् स्वाहा ॥ १०८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ निशुंभं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्रा
१०४ ॥ णसंमितं हन्यमानं बलं चैव शुंभः क्रुद्धोब्रवीद्वच ॥ १ ॥ बलावलेपाद्दुष्टे त्वं मा दुर्गे
गर्वमावह ॥ अन्यासां बलमाश्रित्य युद्ध्यसे यातिमानिनि ॥ २ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ ए ॥ श्री
१०४

कैवाहं जगत्यत्र द्वितीया का ममापरा ॥ पश्यैता दुष्ट मय्येव विशंत्यो मद्विभूतय ॥ ३ ॥
ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणीप्रमुखालयं ॥ तस्या देव्यास्तनौ जग्मुरे
कैवासीत्तदांबिका ॥ ४ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ अहं विभूत्या बहुभि रिह रूपैर्यदास्थिता

चं ॥ ता ॥ तत्संहृतं मयैकैव तिष्ठाम्याजौ स्थिरो भव ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ततः प्रवृ
१०५ ॥ त्ते युद्धे देव्याः शुंभस्य चोभयो ॥ पश्यतां सर्वदेवानां असुराणां च दारुणं ॥ ६ ॥
शरवर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथास्त्रैश्चैव दारुणैः ॥ तयोर्युद्धमभूद्भूयः सर्वलोकभयं ॥ श्री ॥
१०५

करं ॥ ७ ॥ दिव्याण्यस्त्राणि शतशो मुमुचे यांन्यथाम्बिकां ॥ बभंज तानि दैत्येन्द्र
स्तत्प्रतिघातकर्तृभि ॥ ८ ॥ मुक्तानि तेन चास्त्राणि दिव्याणि परमेश्वरि ॥ बभंज लि
लयैवोग्रं हूंकारोच्चारणादिभि ॥ ९ ॥ ततः शरशतैर्देवीमाच्छादयत सोसुर ॥ सापि

चं ॥ नाकुपिता देवि धनुश्चिछेद चेषुभि ॥ १० ॥ छिंन्ने धनुषि देवेन्द्र तथा शक्तिमुपाद
१०६ ॥ दे ॥ चिछेद देवि चक्रेण तामप्यस्य करे स्थितां ॥ ११ ॥ ततः खड्गमुपादाय शतचंद्रं च
भानुमत् ॥ अभ्यधावत्तदा देविं दैत्यानामधिपेश्वर ॥ १२ ॥ तस्यापतत एवाशु खड्गं ॥ श्री
१०६

च्छिछेद चंडिकां ॥ धनुर्म्मुक्तैः शितैर्वाणैश्चर्म्मचार्क्ककरामलं ॥ १३ ॥ अश्वाश्च पातया
मास रथं सारथिना सह ॥ हताश्व स तदा दैत्यः छिन्नधन्वा विसारथि ॥ १४ ॥ जग्रा
हमुद्गरं घोर मम्बिकानिधनोद्यत ॥ चिछेदापतत स्तस्य मुद्गरं निशितैः शरै ॥ १५

च ॥ तथापि सोभ्यधावत्तां मुष्टिमुद्यम्य वेगवान् ॥ सम्मुष्टिं पातयामास हृदये दैत्यपुंग

१०७ ॥ व ॥ १६ ॥ देव्यास्तं चापि सा देवी तलेनोरस्यताडयत् ॥ तलप्रहाराभिहतो निपपात

महितले ॥ १७ ॥ सदैत्यराज सहसा पुनरेव तथोत्थित ॥ १८ ॥ तत्रापि सा निराधारा ॥ श्री

१०७

युयुधे तेन चंडीका ॥ नियुद्धं खे तदा दैत्य· श्चंडिका च परस्परं ॥ १९ ॥ चक्रतुः प्रथमं

युद्धं मुनिविस्मयकारकं ॥ ततो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनांबिका सह ॥ २० ॥ उत्पाट्य

भ्रामयामास चिक्षेप धरणीतले ॥ सक्षिप्तो धरणीं प्राप्य मुष्टिमुद्यम्य वेगवान् ॥ २१

चं ॥ अभ्यधावत्ततो हन्तुं सा च चण्डिका निधनेछया ॥ नमायांच्चनतो देवी सर्वदैत्यजनेश्व
१०८ ॥ रं ॥ २२ ॥ जगत्यां पातयांमास भित्वा शूलेन वक्षसि ॥ स गतासुः पपातोर्व्यां देविशू
लाग्रविक्षत ॥ २३ ॥ चालयन्सकलां पृथ्विं साब्धिद्वीपां सपर्वतां ॥ ततः प्रसन्नमखिलं ॥ श्री
१०८

हतेतस्मिन्दुरात्मनि ॥ २४ ॥ जगत्स्वास्थ्यमतिवाप निर्म्मलं चाभवन्नभं ॥ उत्पातमेघा
:सोल्का ये प्रागासंस्ते शमं ययु ॥ २५ ॥ सरितो मार्गवाहिन्य स्तथासंस्तत्र पातिते ॥ ततो दे
वगणा सर्वे हर्षनिर्भरमानसा ॥ २६ ॥ बभूवुर्निहते तस्मिन् गन्धर्वा ललीतं जगु ॥ अवा

वं दयस्तथैवान्ये ननृतुश्चाप्सरोगणा ॥ २७ ॥ ववुपुण्यांस्तथा वाता सुप्रभो भूद्दिवाकर
१०९ जज्वलुश्चाग्नयः शान्ताशान्ता दिग्जनितस्वना ॥ २८ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे
सावर्णिके मन्वन्तरे देविमाहात्म्ये शुंभवधः ॥ १० ॥ : ॥ : ॐ ह्रीं ह्रीं फट्स्वाहाः ॥ ॥ एदी
१०९

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देव्याहते तत्र महासुरेन्द्रे सेन्द्रासुरावह्निपुरोगमस्तां ॥ कात्याः
यनिं तुष्टुवुरिष्टलाभाः द्विकाशिवक्त्राब्जविकाशिताशां ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ देवि
प्रपंन्नार्त्तिहरे प्रसिद प्रसिद मातर्ज्जगतोखिलस्य ॥ प्रसिद विश्वेश्वरि पाहि विश्वं

चं ॥ त्वमिश्वरि देवि चराचरस्य ॥ २ ॥ आधारभूता जगतस्त्वमेका॰ महिस्वरूपेण यत

११० ॥ स्थितासि ॥ अपां स्वरूपस्थितया त्वयैतदा॰प्याय्यते कृत्स्नमलंघ्यवीर्ये ॥ ३ ॥ त्वं वैः

ष्णवी शक्तिरनन्तवीर्या ॥ विश्वस्य बीजं परमासि माया ॥ सम्मोहितं देवि समस्तमे ॥ डि

११०

तत् त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतु ॥ ४ ॥ विद्याः समस्तास्तव देवि भेदा॰ स्त्रिय॰ समस्ताः सक

॥ ला जगत्सु ॥ त्वयैकया पूरितमम्बयैतत् का ते स्तुति॰ स्तव्यपरा परोक्ति ॥ ५ ॥ सर्वभूता यदा

॥ देवि स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वं स्तुता स्तुतये का वा भवन्तु परमोक्तये ॥ ६ ॥ सर्वस्य बुद्धिरू

दे ॥ पेशल नसे हृदि संस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गदे देवि नारायणि नमोस्तु ते ॥ ७ ॥ कलाकाष्ठादि

१११ ॥ रूपेण परिणामप्रदायिनि ॥ विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमोस्तु ते ॥ ८ ॥ सर्वम दि

ङ्गलमङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्ये त्र्यम्बिके गौरि नारायणि नमोस्तु ते ९ १११

सृष्टिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि ॥ गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोस्तु

ते ॥ १० ॥ शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यार्तिहरे देवी नारायणि नमो

स्तु ते ॥ ११ ॥ दसवक्रे दसभूजे त्रिनेत्रलोचनराजिते ॥ महाकालि निविरवाने ना

वं ॥
११२ ॥ रायणि नमोस्तुते ॥ १२ ॥ पद्मालये पद्महस्ते अष्टैश्वर्यप्रसेविते ॥ महालक्ष्मिनि
विष्टाङ्गे नारायणि नमोस्तुते ॥ १३ ॥ वेदाङ्गमादिरूपेण वाग्गीतामाक्षरामिके
महामदस्वनि देवि नारायणि नमोस्तुते ॥ १४ ॥ मधुकैटभनाशार्थं कल्पा· गि
११२

न्तावसरे सदा ॥ त्रुरूमस्तुति नुते देवि नारायणि नमोस्तुते ॥ १५ ॥ सर्वदेव मयदेवि अष्ट
दश भुजे परे ॥ सैन्यहस्त्रीनिविष्टाङ्गे नारायणि नमोस्तुते ॥ १६ ॥ महिषासुरनाशार्थं
सिंहस्कन्धोपरिस्थिते ॥ वीरशक्तिहितनिविष्टाङ्गे नारायणि नमोस्तुते ॥ १७ ॥ हूंकारविक्षणे

वं ॥ नैव हतधुम्राक्षमैनिके ॥ हिमाचलसमृङ्गेस्थि न्नारायेणि नमोस्तु ते ॥ १८ ॥ हंसयु
१११ ॥ क्तविमानस्थे ब्रह्माणीरूपधारिणि ॥ कौसांभःक्षरिके देवि नारायेणि नमोस्तु ते
॥ १९ ॥ त्रिशूलचन्द्राहिधरे महावृषभवाहिनि ॥ माहेश्वरीस्वरूपेन नारायेणि
११२

णि नमोस्तु ते ॥ २० ॥ मयूरकुक्कुटवृते महाशक्तिधरेनघे ॥ कौमारीरूपसंस्थाने नारायेणि
णि नमोस्तु ते ॥ २१ ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीद वैष्णवीरूपे नारायेणि
नमोस्तु ते ॥ २२ ॥ गृहीतोग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृतवसुंधरे ॥ वराहरूपिनि शिवे नारायेणि

चं
११४ णि नमोऽस्तु ते ॥२३॥ नृसिंहरूपेणोग्रेण हंतुं दैत्यान्कृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यत्राणसहिते
नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२४॥ किरीटिनि महावज्रे सहस्रनयनोज्वले ॥ वृत्रप्राणह
रे चैन्द्रि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२५॥ शिवदूतीस्वरूपेण हतदैत्यमहाबले ॥ घोर गु
११४

मूस२

रूपे महारावे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२६॥ दंष्ट्राकरालवदने शिरोमालाविभूषणे ॥ चा
मुंडामुण्डमथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२७॥ रक्तबिजविनाशार्थे धीक्षीणिवदनेवृते
चंडिकाशक्तिरत्युग्रे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२८॥ भगदैवमहुने गौरि ह्विक्षिणो काली के

दे पदे गौष्ठुं भवद्विपदमने नारायणि नमोस्तु ते २९ ब्रम्हादिमूर्त्तिसंकासे मायुधा हं कृ
११५ ओपरे दैत्यराजोन्तके देवि नारायणि नमोस्तु ते ३० लक्ष्मि लज्जे महाविद्ये श्रद्धे
पुष्टि स्वधे ध्रुवे महारात्रि महाविद्ये नारायणि नमोस्तु ते ३१ कालरात्रिस्वरू णि
११५

पेणि त्रैलोक्य मथनो घमे महाकालि महामाये नारायणि नमोस्तु ते ३२ महाल
क्ष्मि सिवे कांक्षे सर्वसिद्धिविधायिने महारात्रि महावज्रे नारायणि नमोस्तु ते ३३
मेधे सरस्वति वरे भूतिबाभ्रवि तामसि नियते त्वं प्रसिद देशे नारायणि नमोस्तु ते ३४

वी ॥ डमष्टुग्रेभयभंगुरे हुहुंगेहेकपर्दिनि ॥ कालरात्रिध्वनेगौरि नारायणि नमोस्तु ते
१९ ॥ २५ ॥ श्रीमायाकालिकाचेति चंडिकायै नमोस्तु ते ॥ नवार्णाचेति विख्याते
नारायणि नमोस्तु ते ॥ २६ ॥ दुर्गेति वेदवाक्यत्वं षष्ठीजेसंस्तुतिङ्कृते ॥ दादशाणि हिं
११९

नि विख्याते नारायणि नमोस्तु ते ॥ २७ ॥ मायुधेवकुभिर्दैविदोर्दण्डैरपराजिते ॥ मात्री
दुर्गेति विख्याते नारायणि नमोस्तु ते ॥ २८ ॥ सर्वभूतशरीरेषु वहिरन्तश्च संस्थिते ॥ स
र्वव्यापिनि सर्वज्ञ नारायणि नमोस्तु ते ॥ २९ ॥ सर्वेन्द्रीयेगुणाभासे सर्वेन्द्रियविव

श्री ॥ ङ्गिते सर्वेन्द्रीयाधक्ष्यस्थाने नाराय्येणि नमोस्तु ते ॥ ४० ॥ सर्वतःपाणिपादान्ते सर्व
११ ॥ तोक्षिशिरोमुखे ॥ सर्वतःश्रवणघ्राणे नारायणि नमोस्तु ते ॥ ४१ ॥ सर्वस्वरू
पे सर्वेशे.शर्वशक्तिसमन्विते ॥ भयभ्यस्त्राहि णो देवि दुर्गे देवि नमोस्तु ते ॥ ४२ ले
११

सर्वदेवाधिदेवस्य सर्वस्वामिन ते नम ॥ सर्वप्राणहृदाध्यक्ष नारायणि नमोस्तु ते
॥ ४३ ॥ सर्वभूतशरीराणां विभ्रमकारिणि हारिणि ॥ सर्वावस्थांगते देवि नायणि न श
मोस्तु ते ॥ ४४ ॥ शब्दाकल्पीनसर्वाङ्गे सर्वविद्याधिकारिणि ॥ सर्वविद्याधिपे दे

चै ष्विनारायणिनमोस्तुते ४५ सर्व्वबाधेवकृमानि भुक्तिमुक्तिप्रदायीनि सर्व्वदुःख
११८ हरेदेवि नारायणि नमोस्तुते ४६ सर्व्वभूतप्रशमणि सर्व्वोपद्रवनाशिनि सर्व्व
कामप्रदे देवि नारायणि नमोस्तुते ४७ एतन्तेवदनंसौम्यं लोचनत्रयभू गि
११८

षितं पातुनस्सर्व्वभितीभ्य कात्यायणि नमोस्तुते ४८ ज्वालाकरालमत्युग्रं म
शेषासुरसूदनं त्रिशूलंपातुनाभीते भद्रकालिनमोस्तुते ४९ हिनस्तिदैत्यतेजां ने
सि स्वनेनापूर्य्ययाजगत् सघण्टापातुनोदेवि पापभ्योनस्सुतानिच ५० असुरा

चं ११९ भृं त्वमापंक चर्चित सलिकोज्वले शुंभाय रवक्त्रो भवतु चण्डि केन त्वां नतावयं
५१ रोगानशेषानपहंसि तुष्टा रुष्टा दि कामान्सकलानभिष्टान् त्वामाश्रि
तानां नविपन्नराणां· त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ५२ एतत्कृतं यत्कद श्रि ११९

नं त्वयाद्य धर्मद्विषां देवि महासुराणां रूपैरनेकै वहुधात्ममूर्ति कृत्वाम्बि
केतत्प्रकरोति कान्या ५३ विद्यासु शास्त्रेषु विवेकदीपे ष्वाद्येषु वाक्येषु च कात्व
दन्यां ममत्वगर्तैतिमहान्धकारे विभ्रामयत्येतदतीव विश्वं ५४ रक्षांसि यत्रो

चं
१२० ग्र विषाश्च नागा यत्रारयो दस्युबलानि यत्र दावानलो यत्र तथाब्धिमध्ये त
त्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वं ५५ विश्वेश्वरि त्वं परिपासि विश्वं विश्वात्मि
का धारयसीति विश्वं विश्वेशवंद्या भवति भवंती विश्वाश्रयाय त्वयि भक्ति गिड
१२०

नम्रा ५६ देवि प्रसिद परिपालय नोऽरिभिते नित्यं यथासुरवधादधुनैव सद्य
पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु उत्पातपाकजनितांश्च महोपसर्गान् ५७ प्रणता
नां प्रसिद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि त्रैलोक्यवासिनामिड्ये लोकानां वरदा भव ५८

चं श्रीदेव्युवाच ॥ वरदाहं सुरगणा वरयन्मनसेछथ । तंवृणुध्वं प्रयछामि
१२१ जगतामुपकारकं ॥ ५९ ॥ देवा ऊचुः ॥ सर्वबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्व
रि एवमेव त्वया कार्य्यमस्मद्वैरिविनाशनं ॥ ६० ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वैवस्व श्रि
१२१

तेन्तरे प्राप्ते अष्टाविंशतिमे युगे । शुंभो निशुंभश्चैवान्यावुत्पत्स्येते महासुरौ ॥ ६१ ॥ नंदगोप
गृहेजाता यशोदागर्भसंभवा ततस्तौ नाशयिष्यामि विंध्याचलनिवासिनि ॥ ६२ ॥ पुनरप्यति १२
रौद्रेण रूपेण पृथिवीतले । अवतीर्य्य हनिष्यामि वैप्रचित्तांश्च दानवान् ॥ ६३ ॥ चराडहांसे

चं
१५२ सुरहं छेदवज्रदंष्ट्रैश्च चर्वकै भक्षयन्त्याश्च नानुग्रान्दैप्रनित्तानाम्महासुरान् ६४
रक्तादन्ता भविष्यन्ति दाडिमिकुसुमोपमाः ततो मां देवता स्वर्गे मर्त्यलोके च मा
नवा ६५ स्तुवन्तो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्तदन्तिका भूयश्च शतवार्षिक्या हि
१५२

मनावृष्ट्यामनम्भसि ६६ मुनिभिः संस्तुता भूमौ संभविष्याम्ययोनिजा ततः शतेन
नेत्राणां निरिक्षिष्यामि यन्मुनीन् ६७ कीर्त्तयिष्यन्ति मनुजा शताक्षीमिति मां ततः
ततोहमखिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः ६८ भरिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टेः

च प्राणधारकैः शाकंभारीति विख्यातिं तदा यास्याम्यहं भुवि ६९ तत्रैव च वधिष्या

१२३ मि दुर्गमाख्यी महासुरं दुर्गा देवि ति विख्यातं तन्मे नाम भवीष्यति ७० पुनश्चा

हं यदा भीमं रूपं कृत्वा हिमाचले रक्षासि भक्षयिष्यामि मुनिनां त्राणकारणात् गि८

१२३

७१ तदा मां मुनये सर्वे स्तोष्यंत्यानम्रमुर्त्तये भिमा देवी ति विख्यातं तन्मे नाम भवी

ष्यति ७२ येदारुणाख्य स्त्रैलोक्यै महाबाधा करिष्यति तदाहं भ्रामरं रूपं

कृत्वासंख्येयषठ्पदं ७३ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामी महासुरं भ्रा

दे
१२८

मदिति च मां लोका स्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ॥ ५४ ॥ इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था
भविष्यति तदा तदावतीर्याहं करिष्याम्यरिसंक्षयं ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीमार्कण्डे
यपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देविमात्म्ये नारायणीस्तुति ॥ ११ ॥ ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं

१२६

श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ एभिस्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः ॥ तस्याहं सकलां बाधां श
मयिष्याम्यसंशयं ॥ १ ॥ मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनं ॥ कीर्तयिष्यन्ति ये
तद्वद् वधं शुम्भनिशुम्भयो ॥ २ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः ॥ श्रो

चं

१२५ ष्यन्ति चैव ये भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमं ३ न तेषां दुष्कृतं किंचिन्दुष्कृ
कृतोत्था न चापदः भविष्यन्ति न दारिद्र्यं न चैवेष्टवियोजनं ४ शत्रुतो
न भयं तस्य दस्युतो वा न राजतः न शस्त्रानलतोयौघात्कदाचित्संभ श्री
१२५

न
विष्यति ५ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः श्रोतव्यं च सदा
भक्त्या परं स्वस्त्ययनं महत् उपसर्गानशेषांस्तु महामारिसमुद्भवा
न् तथा त्रिविधमुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ७ यत्रैतत्पठ्यते स

घं ॥ भक्तिस्समायतने मम ॥ सदानन्दिमोक्षामि शान्तिर्ध्यं तत्र स्थितं
१२९ ॥ ८ ॥ बलिप्रदाणे पूजायां मनि कार्य्य महोत्सवे ॥ सर्व्वमपेन वृद्धि
नै मुच्यार्थ्यश्राव्यमेव च ॥ ९ ॥ ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि बलिपूजां तथा ॥ गि ॥ १२९

कृता ॥ प्रतिच्छिष्याम्यहं श्रीत्या बह्निहोमं तथा कृतं ॥ १० ॥ यावत्कालेम
हापूजा क्रियेते याच्च वर्षिकी ॥ तस्यां मम सन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्तिस
मन्वीत ॥ ११ सर्व्वबाधाविनिर्म्मुक्तो धनधान्यसमन्वित ॥ मनुष्यो मत्प्र

दे साद्यैव भविष्यति नसंशय १२ श्रुत्वा ममैतन्माहात्म्यं तथाचोत्पत
१७ यः शुभा पराक्रमं च युद्धेषु जायते निर्भयं पुमान् १३ रिपवः सं
क्षयं यान्ति कल्याणं चोपपद्यते नन्दते च कुलं पुंसां माहात्म्यं मम गि
१७

शृण्वतां १४ शान्तिकर्म्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने ग्रहपीडासु
चोग्रासु माहात्म्यं मम शृणुयान्मम १५ उपसर्गाः शमं यान्ति ग्रहपि
डाश्च दारुणा दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुःस्वप्नमुपजायते १६

दे वालग्रहाविभूतानां वालानां शान्तिकारकं । संघातभेदच्च नृणां मै
१२८ त्रीकरणमुत्तमं ॥ ७ ॥ दुर्वृत्तानामशेषाणां वलहानिकरं परं । रक्षोभू
तपिशाचानां पठनादेव नाशनं ॥ १८ ॥ सर्वं ममैतन्माहात्म्यं मम संनि शि
१२८

धिकारकं । पशुपुष्पार्घ्यधूपैश्च गन्धदीपैस्तथोत्तमैः ॥ १९ ॥ विप्रा
णां भोजनैर्होमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशं । अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्र
दानैर्वत्सरेण या ॥ २० ॥ प्रीतिर्मे क्रियते सास्मिन्सकृत्सुचरिते श्रु

दे ते श्रुतं हरति पापानि तथारोग्यं प्रयच्छति ॥ २१ ॥ रक्षां करोति भूतेभ्यो
१२९ जन्मनां कीर्त्तनं मम ॥ युद्धेसु चरितं जन्मे दुष्टदैत्यनिवर्हणं ॥ २२ ॥ त
स्मिन्छ्रुते वैरिकृतं भयं पुंसां न जायते ॥ युष्माभिः स्तुतयो याश्च या श्री
१२९

श्च ब्रह्मर्षिभिः कृता ॥ २३ ॥ ब्रह्मणांच कृतास्तास्तु प्रयच्छन्ति शुभां मतिं ॥ अर
ण्ये प्रान्तरे वापि दावाग्निपरिवारित ॥ २४ ॥ दस्युभिर्वा हतः शून्ये गृहीतो
वापि शत्रुभिः ॥ सिंहव्याघ्रानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः ॥ २५ ॥ रा

दी १२० ज्ञा क्रुद्धेन वाज्ञप्तो वध्यो वंधगतोपि वा आघूर्णितो वा वातेन स्थित
पोते महार्णवे २६ पतत्सु वापि शस्त्रेषु संग्रामे भृशदारुणे सर्वे
वाधासु घोरासु वेदनाभ्यर्दितोपि वा २७ स्मरन्ममैतच्चरितं न ला १२०

रो मुच्येत संकटात् मम प्रभावात्सिंहाद्या दस्यवो वैरिणस्तथा २८
महासर्वैरादह्रोवा सर्पाणां द्रक्षितोपि वा दूरादेव पलायन्ते स्मरत
श्चरितं मम २९ ऋषिरुवाच इत्युक्त्वा सा भगवति चंडि

चं कांचनं विक्रमा प्रपन्नानामेव देवानां मत्रैवान्नरधियत्ते ३० तेपि देवा
१२१ निरातंका स्वाधिकारान्तेथापुरा यज्ञभागा भुंजसर्वे च कुर्विनिहता
दय ३१ दैत्याश्च देव्या निहते शुंभे देवरिपो युधि जगाद्विध्वंसिनी श्री
१२१

तस्मिन्महोग्रे तुलविक्रमे ३२ निशुंभे च महावीर्ये शेषापाताल मा
ययु ॥ एवं भगवति देवी सा नित्यापि पुनःपुनः ३३ संभूय कुरुते भूप
जगतः परिपालनं तयैतन्मोह्यते विश्वं सैव विश्वं प्रसूयते ३४

खं मायाचिन्ता च विज्ञानं तुष्टा ऋद्धिप्रयछति । आप्रं मयैव सकलं ब्रह्मा
१२२ ण्डं सचराचरं ॥ २५ ॥ महाकाल्या महाकाली महामारि स्वरूपया ।
सैव काले महामारि सैव सृष्टिर्भवत्यजा ॥ २६ ॥ स्थितिं करोति भूता गिड
१२२

नां सैव काले सनातनी । भवकाले नृणां सैव लक्ष्मिर्वृद्धिप्रदा गृहे ॥ २७ ॥
सैव भावे तथा लक्ष्मि विनासायोपजायते । सैव दारिद्र्यनिर्नाशी सैव
सर्वार्त्तिहारिणी ॥ २८ ॥ स्तुता सं पूजिता पुष्पैर्धूपगन्धादिभिस्तथा

ददाति वित्तं पुत्रांश्च मतिं धर्मे तथा शुभां ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमा
र्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये देवीवाक्यं ॥ १२ ॥ ॥
ॐ ह्रीं क्लीं फट् स्वाहा ॥ १०८ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एतत्ते कथितं ॥ १३

भूप देवीमाहात्म्यमुत्तमम् । एवंप्रभावा सा देवी ययेदं धार्यते जगत् ॥
१ ॥ विद्या तथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया ॥ तया त्वमेष वैश्यश्च तथैवा
न्ये विवेकिनः ॥ २ ॥ मोह्यन्ते मोहिताश्चैव मोहमेष्यन्ति चापरे । तामु
पैहि महाराज शरणां परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥ आराधिता सैव नृणां भोगस्वर्गापव

श्री ॥ मिदा ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः स नराधिपः ॥ ४ ॥ प्र

१३४ ॥ णिपत्य महाभागं तमृषिं शंसितव्रतम् ॥ निर्विण्णोऽतिममत्वेन राज्यापह

रणेन च ॥ ५ ॥ जगाम सद्यस्तपसे स च वैश्यो महामुने ॥ सन्दर्शनार्थमम्बा ॥ गे ॥

या नदीपुलिनसंस्थितः ॥ ६ ॥ स च वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् म ॥ १३४

तौ तस्मिन्पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ ७ ॥ अर्हणां चक्रतुस्तस्याः पु

ष्पधूपाग्नितर्पणैः ॥ निराहारौ यताहारौ तन्मनस्कौ समाहितौ ॥ ८ ॥ ददतुस्तौ

बलिं चैव निजगात्रासृगुक्षितम् ॥ एवं समाराधयतोस्त्रिभिर्वर्षैर्यतात्म

नोः ॥ ९ ॥ परितुष्टा जगद्धात्री प्रत्यक्षं प्राह चण्डिका ॥ देव्युवाच ॥ यत्प्रार्थ्य

वं॥ नैस्त्वयाभूपत्वयाचकुलनन्दन॥१०॥मत्तस्तत्प्राप्यतांसर्वंपरितुष्टाददामि
१३५॥ तत्॥ततोववृनृपोराज्यमविभ्रंश्यन्यजन्मनि॥११॥अत्रैवचनिजंराज्यंहत
शत्रुबलंबलात्॥सोऽपिवैश्यस्ततोज्ञानंववृनिर्विण्णमानसः॥१२॥मे
त्यहमितिप्राज्ञःसङ्गविच्युतिकारकम्॥देव्युवाच॥स्वल्पैरहोभिर्नृपतेस्वं

राज्यंप्राप्स्यतेभवान्॥१३॥हत्वारिपूनस्खलितंतवतत्रभविष्यति॥मृत
श्चभूयःसम्प्राप्यजन्मदेवाद्विवस्वतः॥१४॥सावर्णिकोमनुर्नामभवान्भु
विभविष्यति॥वैश्यवर्यत्वयायश्चवरोऽस्मत्तोऽभिवाञ्छितः॥१५॥तं
प्रयच्छामिसंसिद्ध्यैतवज्ञानंभविष्यति॥मार्कण्डेयउवाच॥इतिदत्त्वा

नयोर्द्वेष्यभाभिरविलेतं वरम ॥ ७६ ॥ नभूवान्तर्ई दासघोभसपालाभ्या म

मियुत ॥ हद्देहेमा रं नक्ष्मासु [illegible] मक्षियभगे ॥ ७७ ॥ सूवानम

णीरंधमुरसदइ देर्णिर्नवतामनु ॥ ७८ ॥ ॥ [illegible] रि

[illegible] ॥ ७९ ॥ ॐ [illegible] ॥ ८०

(१२)

षड्ग चक्र गदेषु चाप परीघा-सां लंभ सुन्दी सीरं ।। शंष
एं दधती करे स्त्रीनयन· सर्वांग भूषावृतं ।। याह न्तु मधुकै
टभं जलज भुत लाव सुप्रेह रे ।। नीला श्म द्युती ला ऽप वा
य पंकजा से वे· म हा का ली का · ।।

(२)

ॐ अस्य श्री सप्तती काया· प्रथम चरीत्रस्य ब्रह्मा सुनी गाय
त्री छंद नन्दता स्य कीर रक्त दन्ती का बीज· यजुर्वेद स्वरूप श्री
माहा काली सुपूतर्थ· पंठम चरीत्र जापे वीनी योग ।। ।।
ॐ हें ।। ।। ।। ।। ।। ।। ।।

अद्ध स्त्र कृपर शुगदे षु कुलीसं पद्म धनु कुराडी का ॥ दंड शक्तीम
लींच चर्म जलजं घंटा सुरा भाजनं ॥ शूलं पाश सुदर्सनं च दधती
हस्तै प्रवाल प्रभां ॥ सेवे सैरीभ मर्दिनीमीह महालक्ष्मी सुरोजौम
ताम ॥ ॐ अस्य श्री सप्त तीका याम धेम चरीत्रस्य विष्णु ऋषि
रुपिक छंद श्री महालक्ष्मी देवता माया बिजं वायु तत्व यजु
र्वेद स्वरूपं ध्यान प्राप्तय श्री महालक्ष्मी प्रीतेर्थं मधेमचरि
त्र जपे वीनीयोगः ॥ ॐ ह्रिं [illegible] वाच ॥ ॥ ॥ ॥

घरंठा सुवंद्वानी संधं मुसंलं चक्रधनु स्तायक॥ द्धानदजैद घती घनान्तावितासचद्दीतासु तुल्ये पुमाम॥ गौरिदेद समुद्भवी त्रीजगतामाधारभुतीमहा॥ पुर्वामंत्रसरस्वती मनुभजे शुभादिदैत्यादीनी॥ ॐ अस्य श्रीसप्तसतीकायाउत्तरचरित्रस्य रुद्र ऋ

षी त्रुष्टी छंदुच्छ एउ श्री महासरस्वती देवता॥ कामोबीज सुर्यंतत्व॥ सामवेद स्वरुप श्री महासरस्वती सुप्रीतेर्थ उत्तरच रीत्रजपेवीनीयोग॥ ॐ क्लीं रीषौ दवाव॥ ॥ ॥

9s9.

॥ ॐ ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ॥ ; ॥

७८ + २ = ८०
७० + ० = ७०
४७ + ० = ४७
४२ + ० = ४२
२३९

१४७ + २ = १४९
२० + ० = २०
२६ + ० = २६
६६ + ० = ६६
२६१

४० + ० = ४०
२८ + ० = २८
१५ + ० = १५
२९ + ० = २९
१८ + ० = १८
२००